



## *I tromesečje*

---

*1. Subota, 1. januar 2022.*

### **ISUS, TVOJ NAJBOLJI PRIJATELJ**

*„A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.“ (Jovan 17,3)*

Znate li šta znači biti usamljen? Tako usamljen da vam niko ne pravi društvo sem sopstvenih misli? Znate li šta znači kao dete želeti da se igraš sa drugom decom i uvek se sretati sa ruganjem? Znate li šta znači čeznuti za odmorom i ohrabrenjem u svojoj sopstvenoj kući, pa čak i tu sretati se sa ismevanjem i zajedljivošću? Znate li kako boli kad nemate nikoga sa kim možete da razgovarate, nikoga da sa njim nešto podelite? Da li ste osećali bol zbog toga što ste nepoželjni, ili gorko razočarenje zbog raskinutog poverenja? Da li ste već nekad bili pozvani da se upoznate sa nekim a taj je došao tek kad je pao mrak - da vas niko ne bi video zajedno? Da li vas je već neko svuda sledio kako bi otkrio nešto što bi mogao da izvrne i tako opravda svoju nameru da vas ubije? Jeste li se ikad vratili u svoj rodni grad, tražeći stare poznanike i rodbinu, a oni vas dočekali kamenicama?

Da li ste se ikad toliko predali da vam nije ništa ostalo? Jeste li se ikad tako borili sa silama zla da vam je umesto znoja sa čela kapala krv? Da li su vas otvrdnuli ljudi ikada grubo tukli, a ljubav prema njima zadržavala vas da im ne uzvratite?

Jeste li ikad osetili oštar bol uzrokovan trnjem koje vam se zarilo duboko u lobanju i slepoočice. Je li vam ikad neko pljunuo u ranjeno i okrvavljeno lice? Znate li šta znači boriti se i dalje iako krv otiče i natapa grubo drvo? Mislite li da biste se borili i dalje, svojevoljno

odlučujući da umrete za one koji vas mrze, preziru i odbacuju? Jeste li ikad osetili razdirući proboj velikog klina kroz šake i noge? Jeste li ikad osetili svakim živcem svoga tela grubi udarac krsta o dno kame-nite rupe? Jeste li ikad visili na ranama koje su se sve više širile dok vam se gomila rugala i bacala kamenje na izmrcvareno telo?

Jeste li bili povređeni? Da li ste patili? Jeste li ikad umirali usa-mljeni, zbog onih koji

su odbili da vam dozvole da im budete prijatelj? Dok je bio na Zemlji, Isus je umro. I na kraju boravka na Zemlji, čeznuo je za pri-jateljstvom i zajedništvom.

On još uvek čeka i želi da te prihvati. Zar nećeš postati Njegov prijatelj?

2. Subota, 8. januar 2022.

## IZNAD SVIH

*„Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.“ (Jovan 3,31)*

Sredinom 19. veka američki književnik i filozof Ralf Valdo Emerson, pobornik filozofskog pokreta poznatog kao „Transcedentalizam“, tumačio je da pravo poznavanje istine dolazi kroz lična iskustva. Emerson je napisao: „Verovati vlastitoj misli, verovati da ono što je u vašem ličnom životu istina postaje istinom za sve ljude, može samo genij.“

Nažalost, Emersonova zabluda se ukorenila, a lične misli o Bogu zamenile su Božje misli i ono što Bog govori o sebi. Bog je poručio po proroku Isaiji:

„Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli.“ Isaija 55,9

Jedan od drevnih pesnika u Izrailju, Božju je veličinu izrazio ovim rečima:

„Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod naš svrhl svih bogova. Što god hoće, sve Gospod čini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svima bezdanima.“ Psalam 135,5.6

Isus je slika nevidljivog Boga. On je izvor sve istine. Jedino Bog, Stvoritelj svega postojećeg, zaslužuje se nazvati transcendentnim, što znači iznad svega postojećeg. Nasuprot onom što je Emerson zaključio, istina dolazi odozgo, od Boga a nije rezultat našeg razmišljanja.

Bez obzira šta mi mislimo i nastojimo shvatiti, da bi shvatili Boga na nebu, naše misli mogu jedino izraziti potrebu za spoznajom Njegove istine i ljubavi.

3. Subota, 15. januar 2022.

## BOG DOVRŠAVA ONO ŠTO OTPOČINJE

*„Jer još malo, vrlo malo, pa će doći onaj koji treba da dođe i neće odocniti.“ (Jevrejima 10,37)*

„Pre dosta godina moj otac i stric održavali su evangelizaciju u jednom gradu“, piše Moris Venden. „Moj stric je jedne večeri tek počeo da govori, kad je čovek iz prvih redova skočio, okrenuo se i počeo da viče slušaocima: ‘Ne verujte ni reč od onoga što vam govore braća Venden! Govore o kraju sveta koji se nikada neće dogoditi. Sve stoji kako je oduvek bilo i tako će zauvek ostati.’ Okrenuo se mom stricu i nastavio: ‘Ne možeš mi navesti ni jedan dokaz da će se to dogoditi.’

‘Mogu!’ odgovorio je moj stric. ‘Ti si u stvari poslednji dokaz koga mogu da vidim.’

‘Šta time hoćeš da kažeš?’

Moj stric je čitao 2. Petrovu 3,3,4: ‘I ovo znajte najprije da će u posljednje dane doći rugači koji će živjeti po svojim željama. I govoriti: gdje je obećanje dolaska njegova? Jer otkako oci pomriješe sve stoji tako od početka stvorenja.’ Čovek se strovalio u svoju stolicu. U ta stara vremena događale su se zanimljive i uzbudljive stvari! Gospod je davao prave stihove u pravo vreme.“

Bog ne otpočinje nešto što će ostaviti nedovršeno. Navika je ljudi u svetu greha da otpočnu nešto i da to nikada ne završe. Roditelji se trude da nauče svoju decu kako treba da završe ono što su otpočeli. Međutim, Isus uvek završava ono što je otpočeo. U jutro vaskrsenja

zastao je dovoljno dugo da savije mrtvačke zavoje i uredno ih složi. On ih je odložio. Nisu Mu više bili potrebni. To nam nešto govori o Isusu. Šta će Isus dovršiti svojim ponovnim dolaskom? Dovršiće veliki plan spasenja, otkupljenja i obnovljenja. Pobrinuo se za nešto više od male promene u vezi sa našim rođenjem na svetu greha. U stanju je da ostvari i završi posao koji je otpočeo u našem životu. On će ga završiti sve do kraja, koji predstavlja početak večnosti.

Isus dolazi. Dolazi otvoreno i javno da Ga svi vide. Dolazi da dovrši delo koje je otpočeo otkupljenjem. Dolazi da nas oslobodi sveta greha i da nas uzme da živimo s Njime u stanovima koje je pripremio za one koji Ga ljube.

4. Subota, 22. januar 2022.

## ISUS OTKRIVEN HILJADUGODIŠNJICOM

*„Ko se neće pobožati tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer će svi neznabošci doći i pokloniti se pred tobom; jer se tvoji sudovi javiše.“ (Otkrivenje 15,4)*

Dvadeseto poglavlje knjige Otkrivenje je jedino u Bibliji u kome je spomenuta hiljadugodišnjica ili milenijum. Pogledajmo prvih šest stihova: „I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj. I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina. I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena.

I vidjeh prijestole, i sjedahu na njima, i dade im se sud, i duše isječenih za svjedočanstvo Isusovo i za riječ Božju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj; i oživješe i carovaše s Hristom hiljadu godina. A ostali mrtvaci ne oživješe, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje. Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrsenju; nad njime druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s njim hiljadu godina.“

Početak hiljadugodišnjice označava prvo vaskrsenje. Na kraju tog perioda je drugo vaskrsenje. Pravedni ustaju u prvom vaskrsenju

prilikom Hristovog dolaska. Uzeti su na nebo da žive i vladaju sa Hristom. Zli su još u svojim grobovima do drugog vaskrsenja, posle hiljadugodišnjice. Sotona i njegove vojske vezane su za Zemlju. Kada Isus bude došao, proglašiće neka se sveti i dalje svete, a pogani i dalje pogane. Uprkos tome što se sotona trudi da nas navede da verujemo da postoji druga prilika, Biblija nas uči da postoji samo jedna. Za žive još uvek ima vremena, bar za većinu. Vrata su još uvek otvorena i kroz njih se još uvek može proći.

5. Subota, 29. januar 2022.

## NAŠE NAJBOLJE

*„Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas,  
dar je Božij... (Efescima 2,8)*

Čileanski pesnik Pablo Neruda bio je kao dete veoma nesrećan i usamljen. Nije imao braće i sestara, a ni prijatelja. Jednog je dana lutajući dvorištem otkrio rupu u ogradi. Odjednom se neka mala ruka ispružila prema njemu kroz tu rupu i odmah nestala. Na tlu je ostala mala igračka, vuneno jagnje.

Pablo je otrčao i doneo svoju najdražu igračku koju je imao. Ostavio je na istom mestu i zgrabio vuneno jagnje koje mu je postalo najveće blago.

Razmena igračaka ga je kasnije podstakla da shvati duboku, ali vrlo jednostavnu činjenicu: znati da se neko brine za tebe, najveći je dar u životu.

Razmislimo danas o Božjem daru kojim nas je darovao: Njegova ruka koja se pruža prema nama svojom ljubavlju poslala je isusa Hrista, Njegovog Sina da umre umesto nas, da nas izbavi od greha. Spasenje je zaista dragocen i neuništiv dar Božji kojeg smo primili verom.

Kako bismo trebali odgovoriti na Božju bezgraničnu ljubav i milost? Dajmo mu najbolje što posedujemo: svoje srce.

Kažimo Mu danas: „Bože, pomози mi da prihvatim Tvoju milost sa zahvalnošću, da Ti zauzvrat predam svoje celokupno biće u službi propovedanja Tvoje ljubavi i milosti koju si pokazao u Isusu Hristu.“

6. Subota, 5. februar 2022.

## POSLUŠNOST SE JAVLJA IZ MIRA

*„Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj,  
i u njih nema spoticanja.“ (Psalam 119,165)*

Zadivljujuća je činjenica da Božje praštanje, Njegova milost i Njegov mir menjaju naš život. Mir je kupljen na krstu i zbog krsta za nas je danas dobra vest: „Koji dolazi k meni neću ga istjerati napolje.“ (Jovan 6,37)

Ako želiš pobjedu i težiš za pravom poslušnošću, prvi preduslov koji moraš razumeti jeste velika Božja ljubav i Njegovo stalno prihvatanje. Jedina osoba koja može poslušati na pravi način jeste ona koja ima mir i koju Bog prihvata.

Mi smo u opasnosti da zaključimo kako je poslušnost nemoguće postići i da ona uopšte nije neophodna. Tada zaboravljamo ono što kaže Duh proroštva u knjizi *Čežnja vekova* na 657. strani: „Poslušnost ili neposlušnost su pitanje o kome treba da odluči ceo svet.“ Ne zaboravimo da je osnovna činjenica velike borbe i jedini razlog zašto je sotona morao da padne s neba, sa svojim optužbama protiv Boga da je stvorio zakone koje je nemoguće poštovati, u suštini baš to da li je poslušnost moguća ili nije. Velika borba još uvek nije privedena kraju i pitanje da li je poslušnost moguća još uvek se raspravlja. Bog kaže da je ona osnovna. Sotona tvrdi da ju je nemoguće postići. A svako od nas mora da odluči kome će verovati. Kad dođemo Bogu, potvrđujući svoju bespomoćnost da spasemo sami sebe, ili da sami poslušamo Božji zakon, On nam daje mir. Mir donosi oslobođenje. Mir proizvodi pobjedu. Mir će doneti i poslušnost - jedinu vrstu prave poslušnosti koja postoji.

7. Subota, 12. februar 2022.

## ISUS OTKRIVEN ISTINOM O SUBOTI

*„I govoraše im: subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek subote radi. Dakle je gospodar sin čovječiji i od subote.“*

*(Marko 2,27.28)*

Postoje pouzdani astronomski razlozi za dužinu godine. To je vreme koje je potrebno Zemlji da obiđe oko Sunca - 365 dana, 5 sati, 45 minuta i 46 sekundi. Dužina meseca zasnovana je na odnosu između Zemlje i Meseca. Dan pronalazi svoju osnovu u rotaciji Zemlje oko svoje ose. Jeste li u poslednje vreme razmišljali koji astronomski razlog postoji za sedmicu? Jedini razlog za sedmicu, uprkos svih nevernika i sumnjala, jeste stvaranje. Svaki put kad neko na svetu, bez obzira na svoje razmišljanje, zanimanje ili verska osećanja, izjavi: „Danas je ponedeljak, drugi dan u sedmici“, on time potvrđuje istinitost izveštaja o stvaranju!

Isus je izjavio da je On gospodar Subote. Ona je znak Njegove stvaralačke moći. To je ono što Ga čini gospodarem Subote. Data je u čast stvaranja. Reći da je Subota data zbog Jevreja bilo bi isto kao tvrditi da je ceo svet dat Jevrejima! Svet je stvoren za čoveka, i Subota je načinjena čoveka radi.

Biblija kaže da se sećamo dana Subotnog. Šta nam Subota govori o Isusu koji je gospodar Subote? Pre svega, pokazuje nam da je Isus veliki Oslobođilac. Zapovest o Suboti ponovljena je Izrailjcima kad su oslobođeni iz Egipatskog ropstva (5. Mojsijeva 5,15). Mi smo telesni, prodani pod greh! Ali Isus nam danas dolazi i nudi slobodu. Danas postaje naš Oslobođilac. Subota nas svake sedmice podseća na tu činjenicu. Kad prihvatimo Jevandjelje, oslobođeni smo svog pobunjeničtva. U toku svog rasta možemo i padati i grešiti, ali smo oslobođeni svog pobunjeničtva i imamo razloga da slavimo slobodu koju Subota predstavlja.

8. Subota, 19. februar 2022.

## OBNOVA

*„Evo, ja ću ga iscijeliti i zdravlje mu dati, iscijeliću ih i pokazaću im obilje mira, postojanoga mira.“ (Jeremija 33,6)*

Pre više od 30 godina, na planini Sveta Helena u Americi nastala je velika erupcija vulkana. To je bila jedna od najvećih prirodnih katastrofa tog doba. Vrh planine je eksplodirao pa je izbačeno u atmosferu mnogo kamene prašine pomešane sa pepelom i dimom koja se dizala 34 km u visinu. U isto se vreme lavina pomešana sa kamenjem, blatom i ledom spustila niz planinu, uništavajući sve što se našlo pred njom. Od tada pa na ovamo američka vlada je trošila mnogo novca kako bi obnovila ovu planinu i okolinu koja je bila uništena.

U tom postupku obnove prirode i okoline, vidimo sliku Božjeg praštanja i ozdravljenja od onoga što je zadesilo čoveka zbog neposlušnosti i nepokornosti Božjim zapovestima. Kada je Bog dopustio da Njegov narod ode u Vavilonsko ropstvo, obećao im je:

*„Evo, ja ću ga iscijeliti i zdravlje mu dati, iscijeliću ih i pokazaću im obilje mira, postojanoga mira.“ Jeremija 33,6*

Za pravu duhovnu obnovu je potrebno vreme ali ako dopustimo Bogu da očisti naš život, on će nas zaštititi od budućih nevolja i promašaja. Hristos uklanja i najtvrdokornije mrlje greha, samo ako Mu to dopustimo.

9. Subota, 26. februar 2022.

## ALFA I OMEGA

*„Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, prvi i posljednji.“  
(Otkrivenje 22,13)*

Alfa i Omega su prvo i poslednje slovo grčke azbuke. Kada Bog kaže da je On Alfa i Omega, time nesumnjivo misli na to da je postojao na početku istorije i da će imati poslednju reč u vezi nje.



„Vjerom poznajemo da je svijet riječju Božjom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo.“ Jevrejima 11,3

„I reče mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode žive za badava.“ Otkrivenje 21,6

Sve što je vidljivo ima svoj početak. Pojavilo se na zapovest Sve-mogućeg Boga. Kada mu dođe svršetak, isti će glas zapovediti da ga zameni ono nevidljivo i večno. Svako čovekovo delo tokom duge istorije čovečanstva, sa svim radostima i žalostima, uspesima i pro-mašajima, dešava se između alfe i omega. Samo „reč Boga našega ostaje doveka“ (Isaija 40,8).

Jedino ta reč govori čoveku sve što treba znati o prošlosti i buduć-nosti, početku i svršetku. Ni nauka ni razum ne mogu nam otkriti u potpunosti prošlost ili budućnost. To može samo Onaj koji je Alfa i Omega kroz svoju Svetu reč.

*10. Subota, 5. mart 2022.*

## **VELIKA PLANINA MOLITVE**

*„Toga radi i mi od onoga dana kako čusmo  
ne prestajemo za vas moliti se Bogu...“ (Kološanima 1,9)*

Ako ste nekad u životu čuli kako vam neko kaže: „Molim se za tebe i nastaviću da se molim“, to je teško zaboraviti! Svi smo čitali o čoveku koji se zvao Petar, a Isus mu je rekao: „Sotona te želi, ali ja sam se molio za tebe da tvoja vera ne oslabi.“ I iznenada, dok se Petar kleo i preklinjao pored vatre, javile su mu se u umu reči: „Ja se molih za tebe“.

Jedan propovednik je ispričao sledeći događaj:

Na jednom bogoslužjenju sredinom sedmice poveo sam razgovor o vrednosti molitve. Pokušavali smo da dokučimo kako molitva de-luje, u kojim sve slučajevima. Na kraju smo kazali: „Da li bismo se molili za neki nerešiv slučaj?“ Dogodilo se da sam baš tog dana bio u poseti jednom misionaru koji se razočarao, vratio kući i digao ruke od svega - od Boga, Crkve i svega. On i njegova porodica bili su ogor-čeni i svi su to znali. Dok sam tog dana odlazio od njih, čovek je re-

kao: „Nemojte se za nas ni moliti!“ Njegov slučaj bio mi je te večeri u mislima. Spomenuo sam njegovo ime. Većina od nas ga je poznavala. Složili smo se da bi bilo teško pronaći teži slučaj. Odlučili smo da ćemo se tog meseca svi moliti kod svojih kuća svakog dana, a sredom uveče zajedno u crkvi, za ovu porodicu. Sledeće sedmice izgorela mu je kuća. Na molitvenom bogoslužju upitao sam: „Za šta ste se vi uopšte molili?“ Molili smo se ponovo. Sledeće sedmice izgubio je nešto od skupe opreme koja mu je bila neophodna na poslu. Čak su i novine pisale o tome. Nastavljali smo da se molimo. Nismo razumeli šta se u suštini događa. Sotona? Bog? Ko? Sve što znamo to je da je na kraju meseca, poslednje subote, na početku bogoslužjenja, u crkvu ušao ovaj čovek sa svojom porodicom.

Treba više da se molimo. Zar ne verujete tako? Jeste, trebalo bi! Molitve onih koji u njima straže velika su prepreka koja nam onemogućava da se izgubimo u svetu.

*11. Subota, 12. mart 2022.*

## **IZ TAME U SVETLOST**

*„Narod koji hodi u tami vidjeće vidjelo veliko, i onima koji sjede u zemlji gdje je smrtni sjen zasvijetlice vidjelo.“ (Isaija 9,2)*

Ove reči je izgovorio poznati prorok Isaija, a odnosile su se na buduće stanovnike Galileje. Ispunile su se nekoliko vekova posle toga, kada je nakon svog krštenja u reci Jordan i iskušenja u pustinji Isus Hristos započeo svoju službu na tome području. Njegov dolazak smatrao se dolaskom velikog svetla jer je bio praćen silnim delima koja su Ga isticala kao Sina Božjeg.

Isus Hristos nije više na zemlji u vidljivom obliku, kao što je bio tada. Umro je i vaskrsao i sada sedi s dnesne strane Božjeg prestola. Ali to ga nije učinilo nedostupnim nama. Pomoću Biblije, potpune Božje reči koja nam je na raspolaganju mi Ga možemo videti u svetlosti većoj i jasnijoj nego Galilejci Njegovog vremena.

Da li smo spremni izložiti se tom svetlu? Oni koji su se u ono doba obratili Njemu, bili su preobraženi. Prešli su iz tame u videlo i u

Njemu pronašli mir i spasenje. Dopustimo mu i mi danas da zasvetli u našim srcima. Nemojmo ništa skrivati od Njega i On će svojom svetlošću rasterati tamu.

*12. Subota, 19. mart 2022.*

## **12. MNOGO OPROŠTENI – VELIKA LJUBAV**

*„Zato kažem ti: opraštaju joj se gresi mnogi, jer je veliku ljubav imala; a kome se malo oprašta ima malu ljubav.“ (Luka 7,47)*

U Simonovoj kući bila je gozba. Simon se zabrinuo da je Isusovo prihvatanje i praštanje suviše slobodno. Zato mu je Isus ispričao priču o dva dužnika. Jedan od njih dugovao je veliku sumu. Dug drugoga bio je mali. Obojici je gospodar oprostio. Isus je upitao: „Koji će ga od njih dvojice većma ljubiti? A Simon odgovarajući reče: mislim onaj kome najviše pokloni. A On mu reče: pravo si sudio.“ (Luka 7,42.43)

Po našem ljudskom razumevanju, slobodno ponuđeno praštanje može biti opasno. Izgleda nam da će to voditi dozvoljenom grehu. Izgleda da negde postoji ograničenje koliko puta možemo da se pokajemo, jer ćemo inače produžavati da se opredeljujemo za greh, ponovo kajemo i stalno tako. Međutim, ljubav je veliki čuvar koji nas odvrća od puta stalnog greha. Oni kojima je oprošteno znaju bolje od ikog drugog kako je velika ljubav Onoga koji im je oprostio i za uzvrat oni Ga najviše ljube. „Oni kojima je najviše oprostio ljubice Ga najviše i stajace najbliže Njegovom prestolu da Ga slave zbog Njegove velike ljubavi i neizmerne žrtve. Upravo kad najpotpunije shvatimo Božju ljubav, najbolje uviđamo i zloćudnost greha.“ (*Put Hristu*, str. 28)

Kad znamo da smo voljeni i to bezuslovno, prirodno je da odgovorimo svojom ljubavlju. Što više saznajemo, upoznajemo i verujemo Božju ljubav koja nas vodi na pokajanje, što je poznavanje Njegove ljubavi veće, i naše pokajanje će biti dublje.

Ako Ga ljubimo držaćemo Njegove zapovesti. I samo ako Ga ljubimo možemo držati zapovesti. „Svaka prava poslušnost dolazi iz srca.“ (*Čežnja vekova*, str. 574) Kad dođemo Isusu takvi kakvi smo,

shvatamo da nas On prima. Kad nam daje dar pokajanja, dolazimo Mu, a Njegova ljubav je tako velika da nudi pokajanje i praštanje čak i onima kojima treba „mnogo“ oprostiti. Tada se kod nas pokreće ljubav prema Njemu i želimo da budemo poslušni. Božje praštanje slobodno ponuđeno ne samo da nas ne navodi da više grešimo, nego je to jedina osnova prave poslušnosti koja postoji. Rimljanima 2,4. kaže nam da nas dobrotu Božja na pokajanje vodi.

13. Subota, 26. mart 2022.

## NADA ZA BOLESNI SVET

*„I biće znaci u suncu i u mjesecu i u zvijezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova. Ljudi će umirati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju; jer će se i sile nebeske pokrenuti.“ (Luka 21,25.26)*

Kada bih bio lekar i imao tako bolesnog pacijenta kao što je naš svet danas, očajavao bih u svojoj nemoći da mu u bilo čemu pomognem. Pacijent sa slabim srcem nije neumitno osuđen na brzu smrt. Uz pažljivu negu i mudro lečenje ima dobre šanse da doživi duboku starost. Ali, ako dobije i rak, tuberkulozu i zapaljenje pluća, sav se ospe alergijom i dobije tifus, a uz sve to doživi dva moždana udara, šanse da se oporavi biće negde oko nule.

To je stanje sveta danas. Nemir se širi. Rak greha prodro je u sva društvena tkiva. Lažne političke i religiozne doktrine truju izvore života. Vazduh je zatrovan netrpeljivošću i mržnjom. Ceo svet se nalazi na ivici smrti. Prvi udar javio se u obliku Prvog svetskog rata a zatim je usledio drugi, strašniji rat. Na zaprepašćenje mnogih pacijent se oporavio i lekari sada užurbano traže lek koji bi spasio pacijenta od još jednog udara.

Nekolicina veruje da će civilizacija još jednom preživeti. Tri puta i gotovo je, kažu drugi. Jedino rešenje problema je Isus Hristos i On uskoro dolazi. Dolazi da uspostavi carstvo koje će večno trajati.

Adventisti veruju u drugi Isusov dolazak. To su poučavali i propovedali već dugo. Postojalo je vreme u prošlosti kada su oni koji su govorili o kraju sveta smatrani propovednicima propasti. Danas se oni smatraju realistima. Čak i naučnici i državnici zaključuju da još dugo ne možemo ovako. Mi imamo ovu nadu, nadu da će doći Onaj koji treba da dođe. Nade da će doći na oblacima i da će Ga ugledati svako oko. Nade da dolazi da prikupi svoju decu sebi u svoj dom i učini kraj grehu i patnji. Središte naše nade je Isus. To je Isus koji ponovo dolazi. To je Isus koji nam je pripremio stanove. To je Isus koji jedini ima odgovor za svet koji umire.



## II tromesečje

---

14. Subota, 2. april 2022.

### „SLEDI ME“

*„I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.“ (Jovan 10,4)*

Grupu turista koja je putovala po Bliskom Istoku vodič je upozorio da posmatraju dobrog pastira. „Pastir nikada ne tera svoje ovce, već ih obično vodi“, rekao je vodič. Zato su čekali priliku da to vide. Međutim, prva grupa ovaca koju su ugledali nije bila vođena, već terana i to štapovima, kamenjem i povcima. Proverili su sve da bi videli šta se to dogodilo sa pastirskim poslom i saznali da su se namerili na grupu ovaca koju su terali mesari.

Isus je rekao: „Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.“ (Matej 16,24) Naglasio je da ovce slušaju glas pastira koji poznaju i idu za njim. (Jovan 10,4) Kazao je: „Ko meni služi, za mnom nek ide.“ (12,26) Bogatog mladića pozvao je da proda sve što ima i pođe za Njim. (Matej 19,21) A svoje učenike pozvao je da pođu za Njim kako bi postali lovci ljudi. (4,19) Kad sledimo nekoga u koga imamo poverenja, to je sasvim suprotno od nagovorenog, usiljenog ili primoranog hoda za nekim. Isus nas poziva da Ga sledimo. U Otkrivenju 14,4. vidimo grupu ljudi koji su tako tesno povezani sa Onim koji je i Pastir i Jagnje da idu za Njim kuda god On krene.

Luka 9,57-62. govori nam o grupi koja je imala teškoće sa mišljenjem da treba da sledi Isusa. Oni su se izgovarali. Imali su nešto drugo što su želeli umesto toga. A Isus im je pokazao da ne mogu imati

podeljena srca. Oni koji idu za Njim moraju Mu biti potpuno odani. Ključ je u tome da se od njih traži da Ga slede. 1. Petrova 2,21. kaže: „Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas i nama ostavi ugled da idemo njegovim tragom.“

Samo Sveti Duh zna pogodno vreme za svaku dušu. Mi to ne znamo; moramo dozvoliti Njemu da obavi svoj posao. On je onaj koji mora da dovede svakoga od nas do odluke. A osnova svake odluke je odluka da sledimo Hrista. Odluka je značajna samo u tim okvirima. Kad smo izabrali da sledimo Hrista i naučili da sledimo Njegov glas, On nas može voditi ka bilo kojim drugim odlukama koje od nas želi. Sveti Duh vodi ovakvog pojedinca naročito u odlučivanju da sledi Hrista i nastavljanju da Ga sledi dan za danom. Subotni dan je veliki blagoslov jer nam omogućava da se izložimo uticaju Božjeg Duha više nego bilo kog drugog dana. Iskristimo zato prednost i priliku koja nam je data.

*15. Subota, 9. april 2022.*

## **POMAZANJE ZA SLUŽBU**

*„Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.“ (Dela 1,8)*

Delo Svetoga Duha je i da daruje silu za svedočenje, silu za službu. Obećanje sile po silasku Svetog Duha ispunilo se odmah nakon vremena čekanja u Jerusalimu posle Isusovog vaznesenja. Isus je rekao svojim učenicima da čekaju dok se nešto ne dogodi. Naravno, nisu bili u stanju da znaju tačno šta. Ako je to bilo nešto neodređeno, tako da su teško mogli da znaju kad treba da prestanu da čekaju! Tako činjenica što je Isus kazao: „Čekajte dok ne primite“ pokazuje da su očigledno mogli da očekuju nešto stvarno što će se dogoditi.

Postoji li nešto što još nismo iskusili u punini u naše vreme? „Silazak Svetoga Duha na Crkvu očekuje se kao stvar budućnosti; međutim, prednost Crkve je da ga doživi sada. Tražite ga, molite se za njega, verujte da ćete ga primiti. Mi ga moramo primiti, a Nebo čeka

da nam ga podari.“ (*Evangelizam*, str. 527) Da li ste već razmišljali o poznom daždu? Pozni dažd je poslednje izlivanje Duha. Ono će doći samo na one koji su se već pokorili Bogu i kojima je potrebna sila da završe započeti posao spasavanja ljudi, odnosno onima u kojima Duh već živi i deluje. Pozni dažd ne služi našem obraćenju već osnaživanju onih koji su već obraćeni. Kad je Sveti Duh dat u svojoj punini, dat nam je da nas učini svedocima za Hrista kako bismo sa drugima delili Njegovu ljubav koju smo i sami već dobro poznali. Molimo se i ovog jutra za taj veliki i neophodan dar.

*16. Subota, 16. april 2022.*

## **DAROVI ZA SLUŽBU**

*„A za duhovne darove neću vam, braćo, zatajiti.“  
(1. Korinćanima 12,1)*

Delo Svetoga Duha je da nas osnaži za službu. Ovde se vidi natprirodno izražavanje Svetog Duha. Pod ovim delovanjem Duha daju se duhovni darovi. Tu srećemo proroštvo, darove jezika, isceljivanja i natprirodne pojave. Natprirodno izlivanje Duha uvek se daje za službu.

Niko nije primio darove Duha koji osposobljavaju za službu, a da nije primio rodove Duha očišćavajućim delovanjem Svetog Duha.

Ako budete proučavali o darovima Svetoga Duha otkrićete da se oni nikada ne daju da promene nečiji život. Oni nisu tu da nas učine svetima ili da nas usreće. Oni su tu da nas učine korisnima. Rodovi Duha su ti koji deluju u promeni života.

*17. Subota, 23. april 2022.*

## **OČEVICI**

*„Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ (1. Jovanova 1,3)*

„Sigurno ne želite da snimate sa mnom razgovor za vaš televizijski program“, rekao je jedan čovek drugom, „Treba vam neko mlad i



fotogeničan, a ja to nisam.“ „Baš vi nam trebate“, odgovorio je drugi, „vi ste lično poznavali osobu o kojoj želimo da snimimo emisiju.“ Zatim je nastavio: „Gospodine, kad treba ispričati događaje iz života neke osobe, nema zamene za očevica.“

Kad hrišćani govore o svojoj veri u isusa Hrista često je to „svedočenje“ „vere. To su reči koje uzimamo iz Biblije. Apostol Jovan je zapisao:

„I život se javi, i vidjesmo, i svjedočimo, i javljamo vam život vječni, koji bješe u Oca, i javi se nama; Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ 1. Jovanova 1,2,3

Ako ste prihvatili i upoznali Isusa Hrista kao svog ličnog spasitelja i iskusili Njegovu ljubav, milost i oprostjenje, možete nekome da govorite o Njemu. Mladost, lepota i teološko obrazovanje se ne traže. Kad hoćete nekome da kažete kako Isus može da preobrazi nečiji život, a što je učinio i vama, nema zamene za svedočenje iz prve ruke, od očevidaca kao što ste vi.

I zato, krenimo, pozvani od Boga, otkupljeni dragocenom Isusovom krvlju, da propovedamo Božju ljubav, milost i oprostjenje. Ta krv nam je omogućila i da danas budemo ovde i zato Ga proslavimo jer je toga dostojan.

*18. Subota, 30. april 2022.*

## **RADIMO ZAJEDNO**

*„Potom reče Bog: Da načinimo čovjeka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.“*

*(1. Mojsijeva 1,26)*

Verovatno ste nekada imali priliku da pravite sa decom nešto što je njima veoma važno. Možda je to bila igračka ili nešto ozbiljnije poput maketa automobila ili aviona. Deca uživaju kada odrasli rade sa njima, a verujem i da stariji imaju blagoslova u tom zajedničkom radu.

U Bibliji je opisano kako Bog uživa u onome što je stvorio. Prvo poglavlje 1. Knjige Mojsijeve beleži vrhunsko dostignuće božanskog stvaralaštva:

„I stvori Bog čovjeka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.“ 1. Mojsijeva 1,27

I zatim je Bog čovečanstvu dao zadatak:

„I uzevši Gospod Bog čoveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga čuva.“ 1. Mojsijeva 2,15

Kao i roditelj koji uživa da radi sa svojim detetom, Bog se raduje saradnji sa nama. Kao savršeno trojedino Biće, mogao je izabrati da radi sam, ali nije. Stvorio nas je na svoju sliku i uživa u nama i našem stvaralaštvu. S druge strane, Elen Vajt piše: „Shvatiti Boga i uživati u Bogu jeste najviša primena čovekovih sposobnosti.“

Iskoristimo i ovaj dan da se divimo Božjim delima, da Ga upoznamo, da uživamo u Njemu i da saradujemo sa Njim u delu spasenja.

*19. Subota, 7. maj 2022.*

## **NAJBOLJI DOKAZ**

*„Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje.“  
(1. Petrova 3,15)*

Zapitajmo se danas koji najbolji razlog možemo dati onima koji nas pitaju zašto priznajemo Isusa Hrista kao svog Spasitelja. Kako možemo najuverljivije svedočiti o svojoj veri?

„Budite svagda gotovi“, rekao je apostol Petar „na odgovor svakome koji vas zapita za svoje nadanje.“ Grčka reč za odgovor ili odbranu je *apologia*. Ona ne znači pokleknuti i izvinjavati se nekome, već znači potkrepiti svoju veru čvrstim dokazima.

Jedan hrišćanski filozof je napisao: „Konačna provera hrišćanstva dolazi kad ga proveravamo u nečijem životu, kad testiramo obećanja koja je Bog dao, sledi li zajednički put koji je prikazan u Crkvi, vodi li novi život po Duhu.“

Nemojte misliti da zato što niste filozof ili naučnik, ne možete biti apologeta, branitelj vere. Možete svedočiti istinu i snagu koju ima Je-  
vandelje. Vaš će život biti najbolji dokaz, najbolja odbrana vaše vere  
u Isusa Hrista, svakome ko vas pita zašto i u koja verujete.

I zato, neka vaša vera bude životvorna. Neka ljudi vide kakvu je  
promenu u vašem životu učinio Isus Hristos, zato što se potpuno  
pouzdate u Njega.

*20. Subota, 14. maj 2022.*

## **ON OSVETLJAVA PUT**

*„U tami sjaji vidjelo pravednicima od dobrog, milostivog i  
pravednog.“ (Psalam 112,4)*

Misionarka koja je delovala u Južnoj Americi, u Peruu, pošla je  
jedne večeri da poseti grupu vernika. Znala je da se kuća u kojoj se  
okupljaju nalazi na visokoj steni, a staza do nje je vrlo opasna. Pošla  
je taksijem do kud je on mogao voziti, a zatim je krenula peške uspi-  
njući se opasnom stazom. Noć je bila mračna, a staza vrlo teška. Kad  
je prošla jedan zavoj, odjednom je ugledala nekoliko vernika koji su  
nosili svetiljke. Pošli su joj u susret da bi joj osvetlili stazu.

Na sličan način i Bog nama osvetljava životnu stazu. Kad se po-  
uzdamo u isusa Hrista kao ličnog Spasitelja, On koji je Svetlo sveta,  
ulazi u naš život i uklanja tamu greha i očaja. To svetlo nam i dalje  
svetli te nas teši tokom tegobnih i tužnih trenutaka. Usred žalosti,  
nevolja, bolesti i razučarenja, Bog osvetljava stazu i bodri vernike jer  
im pruža nepokolebljivu nadu.

To svetlo može doći do vas kroz reči ohrabrenja drugog vernika.  
Ono može doći kroz čitanje Biblije i delovanje Svetog duha, ili kao  
odgovor na iskrenu molitvu. Bog uvek pronalazi način da nam pošal-  
lje svetlo kad smo u mraku. Oni koji su sa Isusom ne moraju se bojati  
guste tame, jer je Isus videlo sveta i ako Ga sledimo odražavaćemo  
Njegovu svetlost.

21. Subota, 21. maj 2022.

## GUBITAK SVEDOČANSTVA

*„Vrati mi radost spasenja svojega i duh vladalački neka me potkrijepi.“ (Psalam 51,12)*

Starešina mesne crkve posetio je čoveka koji je htio da postane član njegove crkve i upitao ga da li je hrišćanin i kakv dokaz ima za to. „O da, bio sam član crkve u drugoj zemlji“, rekao je, „i kad su mi zatražili da napišem svoje svedočanstvo vere spremno sam seo i napisao. Crkva je takođe napisala sve što je znala o meni i ja sam ta dva papira stavio u kutijicu. Pokazaću vam ih.“

I kad je čovek uzeo svoju kutijicu, bilo je jasno da je miš progrizao papirnati omot, ušao u nju i uništio spomenute papire.

Ako su sve što je taj čovek izgubio bila samo ta dva papira, onda to i nije neki značajan gubitak. Mnogi pridaju veliki značaj obredu krštenja i dokumentu koji to potvrđuje, ali nikad nisu doživeli istinsko delovanje Božje milosti u svom životu.

Pravi hrišćani takođe mogu iz toga mnogo naučiti. Svoje su nekadašnje svedočanstvo „pohranili u kutijicu“ i pustili da istrune. Nisu ga održavali svežim i živim u svakodnevnom zajedništvu sa Gospodom kroz molitvu i čitanje Biblije.

Ako vi spadate u tu kategoriju, zavapite zajedno sa Davidom: „Vrati mi radost spasenja svojega i duh vladalački neka me potkrepi“, jer je danas dan Božjeg posebnog prisustva.

22. Subota, 28. maj 2022.

## PAUČINA

*„Kako će, dakle, prizvati koga ne verovaše? A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?“  
(Rimljanima 10,14)*

Priča govori o slikaru koji je trebao da naslika ruševnu crkvu. I umesto da je naslikao crkvu koja se urušava od staroti, naslikao je

veličanstvenu savremenu građevinu. Kroz prozore se mogla videti zbirka zavetnih darova koje su tu doneli poštovaoci. Iznad toga se nalazila kutija na kojoj je bio istaknut natpis: „Za misiju.“ Nažalost, ta kutija je bila prekrivena paučinom.

Crkva ili pojedinci čije srce i život nisu uključeni u misiju na putu su da postanu ruševina. Možda smo uključeni u mnoge dobre poduhvate u crkvi ali je naša energija pogrešno usmerena ukoliko je ne koristimo tamo gde Bog želi.

Bog je tako zamislio evangelizaciju celog sveta da je svaki vernik od životne važnosti. Svi bismo trebali da se molimo Gospodaru od žetve da pošalje poslanike na žetvu svoju.

Neki će verovatno čuti lični poziv da budu propovednici jevanđelja, dok će drugi biti pozvani da koriste svoja sredstva i darove na drugi način, ali svi moraju paziti da se ne nakupi paučina na njihovom poslanstvu. Bog je na nas stavio odgovornost i dao nam zadatak, a nebrojeno mnoštvo propada jer im niko ne govori o Bogu. Pitaš li se svakog dana: Šta da činim Gospode? Poznajmo šta je volje Božija i tražimo silu Duha Svetoga da volimo, želimo i činimo kako je Isus činio.

*23. Subota, 4. jun 2022.*

## **PREOBRAŽAJ**

*„A kad iđah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svetlost s neba.“ (Dela 22,6)*

Prikazani događaj iz Savlovog života na neki se način tiče i svakoga od nas. Dokle god smo živi, naš je život nalik na putovanje – putovanje bez zaustavljanja. Pritom je najvažnije pitanje: koje je naše odredište?

Savle je bio obrazovan čovek, teolog koji je potpuno poznavao jevrejske zakone – ali je ipak bio na pogrešnom putu. Kao strogi farisej smatrao je da mu je dužnost da progoni hrišćane. Čak je mislio da time služi Bogu. Zbog toga je i krenuo na put u Damask. Ali, Isus

Hristos ga je zaustavio na tom putovanju. Zaslepila ga je svetlost sa neba, što ga je onesvestilo pa je shvatio da je zastranio i da je na putu propasti. Taj je događaj od Savla načinio drugu osobu, Pavla. Događila mu se potpuna i temeljna promena. Od neprijatelja Isusa Hrista postao je Njegov verni sluga; njegova mržnja pretvorila se u gorljivu ljubav, a fanatizam u istinsku pobožnost.

Svako na svetu trebao bi da iskusi takav preobražaj, što Biblija naziva obraćenjem. Ono se pokazuje kao napuštanje puta samovolje kako bi se sledio Isus; kao napuštanje širokog puta koji vodi u propast i hod uskim putem života. Čak i ako Bog ne učini čuda kao sa pavlom, On nas svejedno dovodi pred svoje lice. Može nas peći savest ili se možemo naći u ozbiljnim okolnostima u kojima ćemo shvatiti koliko je isprazan život bez Boga. Bog nam govori na razne načine, ali samo za one koji se odazovu Njegovom pozivu, počinje novi život.

24. Subota, 11. jun 2022.

## PASTI NA STENU

*„I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja ištaše za njima: a stijena bješe Hristos.“ (1. Korinćanima 10,4)*

Ako proučavate simboliku stene ili kamena kroz Sveto pismo, pronaćićete da je to simbol Isusa Hrista. U dane izlaska Izrailja iz Egipta i putovanja u Hanan, vidimo Mojsija kako je udario po steni. Stena je predstavljala Hrista. Naš današnji tekst kaže nam u veoma malo reči: „A stena beše Hristos“. Isus je upotrebljavao upoređenje sa stenom i govorio o neophodnosti da gradimo na steni umesto na pesku. (Matej 7,24.25)

Pavle kaže da temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, Isusa Hrista. Isus je u Pismu kamen od ugla.

Isaija 8,13-15. kaže da će Gospod biti „kamen spoticanja“, i „stena sablazni“.

Psalam 118,22. isto se odnosi na Stenu. Isus je navodio iz Starog zaveta u Mateju 21,42-44. kad je rekao: „Zar niste nikada čitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u našim očima. I ko padne na ovaj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.“

Svakome od nas danas ponuđen je izbor. Da li birate da padnete na Stenu ili da Stena padne na vas? Ako ne znate šta znači pasti na Stenu, doći će dan kada ćete se moliti gorama i kamenju da padnu na vas i da vas sakriju od Božjeg lica. Postoje samo dve mogućnosti - pasti na Stenu ili da Stena padne na tebe. Padanje na Stenu je jedan značajan izraz. Šta on znači? Rimljanima 9,33. objašnjava šta padanje na Stenu znači: „Evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stenu sablazni; i koji ga god veruje neće se postideti.“ Šta je ovde u pitanju? U Rimljanima je objašnjeno da se to, da li ću pasti na Stenu ili će Stena pasti na mene tiče vere i dela. To je tako jednostavno.

Ako pokušavam da vodim dobar život svojim sopstvenim napovima i ne znam šta znači verovati Njemu za spasenje u svim njegovim vidovima, na kraju ću biti odbačen kao neko koga Bog ne poznaje, odnosno Stena će pasti na mene. Dopuštanjem Bogu da me osvedoči u moje slabosti i nesposobnost da sam dosegnem večni život svojim zaslugama, da u meni razgori veru u Hrista kao žrtvu zamene za moje grehe i da mi snagu da pobedim tamo gde sam ne mogu, budeći u meni ljubav prema dobru i odbojnost prema zlu koje je deo moje prirode, predstavlja u stvari padanje na Stenu i umiranje svome JA. Mnogi će na kraju reći: „Gospode! Gospode! Nismo li u ime Tvojeg prorokovali, i Tvojim imenom đavole izgonili, i Tvojim imenom čudesa mnoga tvorili?“ Matej 7,22

Međutim, odgovor će biti: „Nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje“. Matej 7,23.

Otvorimo zato danas svoja srca i odbacimo sve idole koje u njima krijemo. Neka Bog završi započeti posao.

*25. Subota, 18. jun 2022.*

## **PROMENA ODEĆE**

*„Koji pobijedi on će se obući u haljine bijele. (Otkrivenje 3,5)*

Jednom je živio veoma bogat čovek. Njegovo bogatstvo bilo je tako veliko da su nedostajale reči da se ono opiše. U njegovom sušedstvu živio je siromah koji je bio siromašan upravo toliko koliko je bogataš bio bogat. Siromah nije imao ništa. Odeća mu je bila pocepana i prljava. Patio je od neishranjenosti. Nije imao kuću, čak ni

kolibu koju bi mogao smatrati svojom, pa je bio prinuđen da provodi dane i noći umotavajući se u krpe, kako mu ne bi bilo hladno.

Bogataš je uočio potrebu svog jadnog suseda i odlučio da mu pomogne. Rekao je siromahu: „Ti si u vrlo jadnom stanju. Potreban ti je dom u kome bi se zaklonio. Potrebna ti je hrana i odgovarajuće odeo. Ako dođeš k meni, daću ti sve što ti je potrebno i još mnogo više.“

Međutim, umesto da dođe bogatašu, siromah se ustručavao i nije smeo ni da se približi. „Ne mogu ti doći u kuću u ovakvoj odeći. Obrukaću te kod tvojih domaćin的角度 ako me vide u ovakvoj bedi.“ „To je istina“, složio se bogataš, „ali tu je odeća koju ćeš promeniti, koju ti dajem, ako dođeš i prihvatiš je. Tada ćeš biti sasvim prikladno odeven da dođeš u moj dom.“

Kad nam Hristos nudi odeću svoje pravde, da njome pokrije prnje naših greha, mi je moramo prihvatiti kako bi nam koristila. Bogataš se mogao postarati za dovoljno odeće za ceo grad, ali ako bi siromah odbio da je obuče, ona mu ne bi koristila.

Postoje uslovi spasenja - uslovi za ulazak u nebeske stanove. Moramo biti prikladno odeveni - obučeni u odeću Hristove pravde - da bismo tamo ušli; moramo se pokajati; moramo imati novo srce: moramo da budemo poslušni. Ali uz sve zahteve koje je Bog postavio, On se postarao i za darove kojima ćemo ispuniti te zahteve, ako ih samo prihvatimo. Bog nikada ne šalje račun a da ne stavi dovoljno novca kojim ga možemo platiti. Mi se moramo pokajati pre nego što nam može biti oprosteno. Ali ako dođemo Njemu, On će se postarati za dar pokajanja, i kada ga prihvatimo, mi smo opravdani. Ta istina je još jedna od onih koje otkrivaju Isusa. On ne želi da iko pogine, već da svi dođu u pokajanje.



26. Subota, 25. jun 2022.

## SVEDOCI DOVEKA

*„Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat budući, vas radi osiromaši da se vi njegovim siromaštvom obogatite.“  
(2. Korinćanima 8,9)*

Možeš li sebi predstaviti trenutak kad ti jednoga dana na nebu bude došao anđeo i rekao: „Da li bi voleo da pođeš na put sa mnom?“

Ti odgovaraš: „Naravno. Gde idemo?“

„Postoji mala planeta, tamo pri kraju svemira, na kojoj bi želeli da čuju šta to znači biti otkupljen sa izgubljenog sveta“, kaže ti tvoj anđeo. „Ja ne mogu to da im objasnim. Ali pokazaću ti kako da stigneš tamo.“

Da li biste bili zainteresovani? Zakon službe je zakon svemira. I mada na nebu neće biti lekara, i sve uprave groblja će ostati bez posla, a i mnogih drugih poslova koje na Zemlji poznajemo neće više biti, hrišćansko svedočenje nastaviće se kroz svu večnost. Anđeli nisu nikada osetili kakvu radost donosi spasenje. A ako je davanje osnov nebeskog zadovoljstva, tada nas neće boleti da sa njim počnemo sada i ovde, zar ne?

Ako je moj prvenstveni motiv da budem hrišćanin to što sam pokušavam nekako da zadobijem nebo, moguće je da uopšte nisam hrišćanin. Onaj koji je stvarno postao učesnik Hristovog duha više je zabrinut za spasenje nekog drugog nego za svoje sopstveno. Setimo se Jude koji je postao garant za svog brata Venijamina. Kad je pomislio da bi Venijamin mogao postati rob u Egiptu i kakav bi to bol nanelo njegovom ocu, ponudio se da zauzme Venijaminovo mesto!

Setite se Mojsija dok je vodio Izrailjski narod iz Egipta! Bog je predložio da pogubi nezahvalne pobunjenike a da od Mojsija načini veliki narod. Mojsije je bio voljan da se odrekne svog sopstvenog večnog života samo da bi spasao narod koji je voleo.

A Isus, najveći davalac garancije, nije nebo držao poželjnim dok smo bili izgubljeni, već je krenuo na dugo i skupo putovanje, da bi nama na nebu osigurao mesto. To je duh Njegovog nesebičnog davanja koji su pokazali Juda, Mojsije i celo Nebo. Ta spremnost da pođemo i radimo nesebično za večno dobro drugih naša je velika potreba danas.



### **III tromesečje**

---

27. Subota, 2. jul 2022.

## **BOG DAJE DUHA LJUBAVI I SILE**

„Jer nam Bog ne daje duha straha, nego sile i ljubavi i čistote.“  
(2. Timotiju 1,7)

„Niti marim za svoj život, nego da završim tečenje svoje s radošću i službu koju primih od Gospoda Isusa da posvedočim evanđelje blagodatni Božje.“ (Dela 20,24)

„Vaša duhovna snaga i rastenje u blagodatni biće srazmerni udelu ljubavi i dobrih dela koja radosno činite za svoga Spasitelja, koji vam nije uskratio ništa, čak ni svoj život, da bi vas mogao spasti...“

Naša dobra dela sama po sebi neće spasti nijednoga među nama, ali mi ne možemo biti spaseni bez dobrih dela. Pošto učinimo sve što smo mogli učiniti, u ime Isusa Hrista i Njegovom snagom, ipak treba da kažemo: 'Mi smo zaludne slugе!'“ (Luka 17,10) (4T 228)

„Ako imate bogatstvo Hristove blagodati u svom srcu, nećete ga zadržati za sebe, jer spasenje duša zavisi od poznavanja puta spasenja koje im vi možete preneti. Oni, možda, neće doći k vama i kazati vam težnje svoga srca, ali mnogi su gladni, nezadovoljni, i Hristos je umro da bi oni stekli bogatstvo Njegove blagodati. Šta ćete vi učiniti da bi i te duše dobile udeo u blagoslovima koje vi uživate?...“

Rastenje u blagodatni se pokazuje povećanjem sposobnosti za rad u Božjem delu. Onaj koji uči u Hristovoj školi znaće kako treba da se moli i kako da govori u ime Učitelja. Shvatajući da mu nedostaje mudrosti i iskustva, on će se upisati u školu velikog Učitelja, jer zna da samo na taj način može da stekne savršenstvo u Gospodnjoj službi.

I tako će svakoga dana postajati sve sposobniji da shvati duhovna pitanja. Na kraju svakog novog dana, provedenog u vrednom radu, biće još bolje pripremljen da pomaže bližnjima.“ (HP 320)

„Mnogi Hristovi sledbenici tek treba da nauče bitnu pouku o dragovoljnoj revnosti u izvršavanju neophodnih životnih dužnosti. Potrebno je mnogo više blagodati, mnogo više stroge discipline karaktera da bi se radilo za Boga u svojstvu mehaničara, trgovca, pravnika ili zemljoradnika, da bi se načela hrišćanstva unela u uobičajeni poslovni život, nego da se radi kao priznati misionar u nekom polju.

Čovek mora da ima veliku duhovnu snagu da unese religiju u radionicu ili u kancelariju, posvećujući delove svakodnevnog života, uređujući svaki poslovni poduhvat u skladu s merilima Božje Reči.

Ali, to je upravo ono što Gospod zahteva.“ (CT 279) Obradujmo ga zato svojim stavom, rečima i ponašanjem. Neka ova Subota bude ne samo kraj protekle sedmice, već i jedan novi početak kroz naše nove odluke, stavove i odnose.

*28. Subota, 9. jul 2022.*

## **KAKO POŠTOVATI BOGA?**

*„Bog je Duh; i koji Mu se mole,  
duhom i istinom treba da se mole.“ (Jovan 4,24)*

Bazgranični sveti Bog, dosto jan je našeg poštovanja. On je naš Stvoritelj, koji nas održava na živo tu i naš Spasitelj. Bez Njegove brižne Ijubavi i vođstva, u ovome svetu ne bi bilo nikakve nade. Zato moramo učiniti sve da ga poštujemo na način koji Njemu donosi slavu i čast. Ali, kako će čovjek potpuno poštovati Boga? Kada je Isus razgovarao sa Samarjankom, rekao joj je: „Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“ Međutim, šta to znači? Poštovati Boga u istini znači prepoznati da je Bog ono što On zaista jeste; to znači priznati da je neograničeno savršen, neograničeno Ga treba obožavati, koji je beskrajno udaljen od bilo kakvog zla i zato ima uzvišeno ime. I ono što čovek može dati, ma kakav mali razlog imao, zar neće upotrebiti svu svoju snagu da tom velikom Bogu iskaže svo poštovanje i slavu?

Razmislimo o tome. Da li na takav način poštujemo Onoga koji nas je stvorio? Obožavamo li Onoga koji se nalazi u našim najdubljim mislima i željama? Jesmo li potpuno poštteni pred Njim, onakvi kakvi jesmo? Priznajemo li Boga kao najuzvišeniju Ličnost? Da bismo Svemogućem Bogu odali svu čast i poštovanje koje Mu pripada, moramo biti sigurni da Mu pristupamo u 'duhu i istini'. To je jedini način ispravnog služenja Bogu.

*29. Subota, 16. jul 2022.*

## SRCE ISPUNJENO ZAHVALNOŠĆU

Jednog dana, Isus je hodao granicom između Judeje i Samarije. „A kad ulažate u jedno selo sretoste Ga deset gubavih ljudi, koji staše izdaleka, I podigoše glas govoreći: Isuse učitelju! Pomiluj nas. I videvši ih reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I oni idući očistite se. A jedan od njih videvši da se isceli povratio se hvaleći Boga glasno, I pade ničice pred noge Njegove, i zahvali Mu. I to beše Samarjanin. A Isus odgovarajući reče: Ne isceliše li se deseterica? Gde su dakle deveterica? Kako se među njima koji ne nađe da se vratio da zahvali Bogu, nego sam ovaj tuđin?“ (Luka 17,12-18)

Važno je da zapazimo da su svih deset gubavaca zapomagali i molili Isusa da im pomogne. Na granicama neznabožičkih zemalja, ova mešovita grupa društvenih izgnanika sustigla je Isusa i molila Ga da ih izleči. Isus je odgovorio na njihovu molbu i vratio im zdravlje. Ali, Biblija kaže da se „jedan od njih, videvši da se isceli, povratio hvaleći Boga glasno“.

Još jedna važna pouka u ovoj priči je da je samo jedan gubavac „video“ da se izlečio. Sigurno da drugi nisu mogli da ne vide čudesan način na koji je guba napustila njihovo telo. Morali su da vide. Reč koja se koristi u ovom izveštaju znači mnogo više od običnog posmatranja, ona znači opažanje. Reč predlaže da je jedan gubavac razumeo značenje čuda. Kada je gubavac razumeo šta mu se stvarno dogodilo, on se ispunio zahvalnošću. Ostalih devet možda su videli, ali nisu dovoljno dugo razmišljali o čudu. Jedan gubavac lično se vratio i zahvalio svom

Lekaru proslavljanjem koje je bilo glasno i jasno. Značajno pitanje koje je Isus postavio glasi: „Gde su dakle devetorica?“

Elen Vajt, u *Čežnji vekova*, kaže, „Dao je sva bogatstva neba da ih otkupi, pa ipak su ravnodušni prema Njegovoj velikoj ljubavi“ (str. 293). Možda Spasitelj i danas postavlja isto pitanje. Gde su vernici? Gde su ljudi koji dolaze sa srcem punim zahvalnosti? Gde su ljudi koji su tako duboko dirnuti Božjom milošću na Golgoti da im je otkupljenje jedina tema vredna razgovora? Gde su oni čiji su životi promenjeni istinom jevanđelja? Gde su Božja deca koja se žale samo zbog nedostatka reči da izraze ljubav koju osećaju prema Bogu zbog onoga što je učinio za njih? Džordž Meredith kaže: „Zahvalnost je memorija srca.“ Razmislite kako je danas lako da zaboravimo šta je Bog uradio za nas, ili kako jednostavno može da nam prođe dan a da i ne opazimo Božje blagoslove, kao što se dogodilo s devet gubavaca iz *Jevanđelja po Luki*.

30. Subota, 23. jul 2022.

## SAMOODRICANJE - PUT SLAVE

„Ko hoće dušu svoju da sačuva izgubiće je, a ko izgubi dušu svoju mene radi naći će je“, rekao je Hristos uzdižući zakon samoodricanja kao ključnu tačku svog učenja.

Prava sreća u ovom životu dolazi jedino kao rezultat samoodricanja. Pravo hrišćansko samoodricanje prolazi kao plug kroz nasleđene i stečene osobine karaktera i menja sve okolnosti i prilike kroz koje prolazi. Samoodricanje nije peti točak u kolima života, nego uvođenje principa velikog učitelja Isusa Hrista u sve prilike i neprilike života. Nema savršenstva karaktera bez samoodricanja. Iako nije mogao doseći svoj Uzor, ipak je apostol Pavle pred kraj svoga života mogao reći da je bio sasvim blizu kad je rekao: „Jer ja se već žrtvujem i vreme mog odlaska nastaje.“ (2. Timotiju 4,6)

Samoodricanje je jedan od onih plodova na stablu karaktera koje rađaju samo oni koji su stvarno povezani sa Bogom. Njihova dela možda neće objaviti fanfare na borilištima sveta, iako su njihove po-

bede protiv zla i kušanja slavne i velike. Možda niko ne primećuje žestinu borbe ovih tihih boraca; ali oči Onoga koji vidi sve tajne u srcu primećuju svaki napor u samoodricanju. Da bi se pokazalo samoodricanje, potrebno je vreme probe ili žrtve. Tek kad naiđu nevolje i teškoće, razvija se gorljivost samoodricanja i topla osećanja svakog pravog Hristovog sledbenika. Na njih se onda odnosi najviši poziv kao priznanje samoodricanju upućen preko psalmiste: „Skupite mi svece moje, koji su učinili sa mnom zavet na žrtvi.“ Psalam 50,5.

Kad se bude ovaj poziv uputio svim generacijama sveta u jednom istom času Hristovog ponovnog dolaska, niko ne zna koliko će bezimernih boraca izaći da primi venac večnog života. Koliko će biti nepoznatih majki sličnih Johavedi, majci Mojsijevoj, koliko heroja vere sličnih đakonu Stefanu, Pavlu, Jovanu Krstitelju i drugim nebrojenim herojima vere, ljubavi i samoodricanja! Nijedan od njih nije živeo za sebe. Svako od njih je znao da je samoodricanje zakon samoodržanja. „Ko hoće dušu svoju da sačuva izgubiće je, a ko izgubi dušu svoju mene radi naći će je“, rekao je Hristos uzdižući zakon samoodricanja kao ključnu tačku svog učenja.

„Oče, proslavi ime svoje“ — bila je lozinka Hristovog života. Isus je rekao: „Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre, mnogo roda rodi.“ Jovan 12,28.24. Zakon sejanja je zakon života, a sejanje sebe u njivu života za Hrista pravo je hrišćansko samoodricanje. Zemljoradnik čuva žito bacajući ga. Davati znači živeti.

Samoodricanje nije ništa drugo nego davanje sebe u „žrtvu živu, ugodnu Bogu“ vršenjem svoje dužnosti prema Bogu i čoveku. Glavna, motorna sila samoodricanja je Hristova ljubav kao što govori apostol Pavle: „Jer nas ljubav Hristova pokreće.“ (2. Korinćanima 5,14)

*31. Subota, 30. jul 2022.*

## **BOGOM SMO JAKI**

Kada je David konačno seo na presto, pred njim je bilo mnogo posla. Neprijatelji su na svim stranama otkinuli delove izrailjske teritorije. Saul je na zapadu pokušao da se bori sa Filistejima, ali bio

je previše zaokupljen Davidom. Saul je u stvari poginuo u bici sa Filistejima. U međuvremenu Izrailjci su bili izloženi napadima Moavaca, Amoreja i Edomljana. Kada je stupio na presto, David je brzo prikupio snage i krenuo protiv Izrailjevih neprijatelja, ostvarujući pobjede na svim stranama.

Da li je David bio posebno darovit vojskovođa? Možda. Međutim, on je imao još jednu tajnu koju je otkrio u šezdesetom psalmu (pročitajte Psalm 60. pred crkvom ukoliko smatrate da je potrebno). Kada je Izrailj postupao po Božjoj volji, sve se razvijalo kako treba, ali kada se narod odvratilo od Boga, prilike su se pogoršale. Ovaj psalam predstavlja narodno priznanje. Ne spominje Saula, ali izgleda da govori o teškoćama koje su snašle zemlju za vreme njegove vladavine, kada je prezreo i odbacio Božju volju. Sada je vojska opet pobeđivala. Očigledno je da im je Bog ponovo pomogao.

Poslednji stih ovog psalma je istovremeno i zaključak pesme-molitve za Božju pomoć i silu:

„Bogom smo jaki: On gazi neprijatelje naše.“

Ipak, budite oprezni kad razmišljate o tome. Sreća ne znači da uvek živite kako treba, niti nesreća znači da grešite. To potvrđuju drugi delovi Biblije kao što je Knjiga o Jovu i mnogi drugi psalmi.

Mi moramo znati da greh na kraju plaćamo i da će pošten život po Božjim zapovestima doneti blagoslove, iako u tim blagoslovima možda nećemo uživati pre večnosti.

*32. Subota, 6. avgust 2022.*

## **NA IZVORU VEČNOSTI**

Upravo je krenula do studenca po vodu i sreća čoveka koji joj je promenio život. Govorio je o tome da će joj dati „živu vodu“ i da mu je u celosti poznat njen život u kome je imala pet muževa, ali to ga nije sprečilo da razgovara s njom. Govorio je o klanjanju Bogu u duhu i istini nasuprot vršenju obreda. Govorio je o Bogu s kojim je želeo da je upozna. Bio je nesumnjivo prorok, ali da li je mogao da bude Obećani?

Isus joj je rekao da je stvarno obećani Mesija. Kad je to čula, Samarjanka je požurila u grad da javi drugima. „Dođite da vidite čoveka koji mi reče sve što sam učinila“, klicala je. „Da on nije Mesija?“

Nema sumnje da su stanovnici ovoga grada poznavali ovu ženu; neki su je prezirali zbog rđavog glasa koji ju je pratio. Zašto su onda požurili studencu da vide Isusa? Možda su na njoj već primetili promenu. Mesija bio ili ne, morali su da vide o čemu to ona govori – i mnogi među njima takođe su poverovali u Isusa (Jovan 4).

Završavajući šezdeset i šesti psalam, pesnik zapravo ponavlja gotovo iste reči: „Hodite, čujte... ja ću vam kazati šta je učinio duši mojoj!“ Ako zrelo promislimo, to je jedino što svi možemo učiniti. Nikome nije stalo do predavanja iz teologije ili upiranja prstom na ličnu moralnost – svi žele objašnjenje šta je to što je promenilo vaš život. Ako ste pravi hrišćani, svedočićete o onome što je Bog učinio za vas. Bog poziva svakog čoveka, kao i Samarjanku pre 2000 godina: „A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti do vijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni.“ Svedočiti o večnom životu drugima možemo samo ako smo i sami pili na tom istom izvoru. Zato nas Bog danas poziva da dođemo k Njemu - jedinom i pravom izvoru večnosti.

*33. Subota, 13. avgust 2022.*

## **OBJAVLJUJ ŽIVOT**

Mi živimo u vremenu postmodernizma i relativizma. Ono što je apsolutno stavlja se pod znak pitanja i mnogima čak nije ni bitno. Istina je, za mnoge, relativna kategorija. Iako to predstavlja znak bližine Gospodnjeg dolaska, problem ipak nije nov. Još je Pilat postavio poznato pitanje, zabeleženo u Jovanu 18,38: „Šta je istina?“ Čudno je što je to upitao baš Isusa Hrista, koji je izvor sve istine i sama istina. U trenutku kada se suočavamo s poslednjim danima svetske istorije, osigurajmo se, uz pomoć Svetoga Duha, da saznamo odgovor na to pitanje; i ne samo da znamo šta je istina već da znamo i Isusa Hrista, svoga Gospoda. On je rekao: „Ja sam put, istina i život; i niko neće doći Ocu do kroza me“ (Jovan 14,6).



Bog je pozvao našu Crkvu da objavljuje tu dragocenu istinu. Nama je rečeno da su u „posebnom smislu adventisti sedmog dana postavljeni u svetu kao stražari i nosioci svetlosti. Njima je poverena poslednja opomena svetu koji propada. Njih je obasjalo prekrasno svetlo sa stranica Božje reči. Njima je povereno delo najsvećanije prirode – objavljivanje prve, druge i treće anđeoske poruke. Nijedno drugo delo nije važnije od toga. Oni ne smeju dozvoliti ničem drugom da obuzme njihovu pažnju.“ (EGW, 9T 19)

Uz pomoć Božje blagodati, mi sami treba da steknemo potpuno razumevanje vesti istine koja nam je poverena da bismo je objavili svetu. Treba da upoznamo Hrista koji je Istina. On sam je rekao: „I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti“ (Jovan 8,32). Kakve li prednosti da upoznamo svoga Gospoda, da upoznamo istinu, i da čekamo Drugi dolazak našeg prekrasnog Prijatelja i Spasitelja, Isusa Hrista, koji nas sjedinjuje u svedočenju za istinu!

34. Subota, 20. avgust 2022.

## TRSKA STUČENA

*„Evo sluge mojega, kojega podupirem, izabranika mojega, koji je mio duši mojoj; metnuću duh svoj na njega, sud narodima javljaće. Neće vikati niti podizati, niti će se čuti glas njegov po ulicama. Trske stučene neće prelomiti, i sveštila koje se puši neće ugasiti; javljaće sud po istini.“ (Isaija 42,1-3)*

Ovo je jedan od mesijanskih tekstova koji na veoma upečatljiv način govori o Hristovoj nežnosti i milosti. Šta je prorok Isaija želeo da pokaže upotrebom metafora stučene trske ili sveštila koje se još puši?

Trska je biljka koja raste u rečnim plićacima Palestine. Dugačka je oko 2 metra i lako se može saviti ili prelomiti. Vlakna ove biljke korišćena su za pravljenje odeće ili ribarske mreže. Fitolji za sveštila takođe su pravljeni od trske.

Sa trskom je veoma pažljivo rukovano. Ukoliko je trska već stučena jedan nepažljivi dodir mogao ju je potpuno slomiti.

Sveštilo koje se puši je sveštilo koje nije imalo dovoljno ulja. Zbog toga se sveštilo obično samo dimilo i nije davalo dovoljno svetlosti ukućanima. Dim je smetao dok je sveštilo svakog trenutka moglo vrlo lako da se potpuno ugasi.

I trska i sveštilo su metafore koje u biblijskom tekstu predstavljaju slabost i nemoć. I stučena trska i sveštilo koje se puši mogli su da obave svoju funkciju, ali uz neverovatnu obazrivost i nežno postupanje.

Koga predstavljaju ove dve zanimljive metafore? Moglo bi se reći da predstavljaju one ljude u kojima je ostalo još veoma malo elana i motivacije za život i to zbog moguće bolne prošlosti u kojoj su bili odbačeni, zlostavljani, usamljeni, razočarani...

Ako pogledamo oko sebe pronaći ćemo ljude koji su skoro uništeni finansijskim, emotivnim, porodičnim problemima. U novinama svakodnevno postoje strašne priče onih stučenih trski i sveštila koji su pribegli drastičnim metodama ubistva ili samoubistva da „reše“ svoje egzistencijalne probleme. Tako se ove stučene trske zauvek prelamaju i sveštila zauvek gase. Sotona uspeva da ove ljude potpuno slomi i uništi za večnost.

Trska stučena i sveštilo koje se puši jesu biblijske metafore koje nas pozivaju da, poput našeg milostivog Spasitelja, i sami postupamo strpljivo, sažaljivo i nežno prema ljudima. Ne zaboravimo da naša nepromišljena dela i reči mogu konačno neku trsku da slomi i sveštilo da ugase. Zato uz molitvu i neprestano straženje nad svojim rečima i postupcima krenimo Hristovom stazom i u ovome. Gospod će nam svakako dati snagu da se odupremo iskušenju nestrpljenja i grubosti da potpuno odslikavamo slikom Hristovog milostivog i nežnog lika.

35. Subota, 27. avgust 2022.

## STENA SPASENJA

*„U Bogu je moje spasenje i moja slava, stena moje snage i moje utočište je u Bogu, vera u njega je trajna.“ (Psalam 62,7.8)*

Ako pogledamo u masivnu planinu, nije teško razumeti zašto se planine i stene koriste u Bibliji kao simboli utočišta i sigurnosti. Jevrejska reč sur, u prevodu stena ili planina, pojavljuje se u Svetom

pismu oko sedamdeset i pet puta. Stena, zbog svoje veličanstvenosti i tvrdoće, koristi se u mnogim metaforama.

Sam Jahve mnogo puta sebe naziva stenom. U 1. Samuilovoj kaže se: „Nema stene kao što je Bog naš“. Bog je stena, ne kao idol isklesan od kamena, već kao potpuno pouzdan oslonac. On je siguran izvor snage za sve naraštaje. U njemu nema nikakve nepravednosti; On je uvek pravedan (5. Mojsijeva 32,4; Psalam 92,15). Bog je stena spase-nja. On je jako utočište gde se Njegov narod može skloniti u svakoj poteškoći (Psalam 92; 22)

U svojim nevoljama psalmisti prizivaju Jahvea kako bi doživeli sigurnost Njegove čvrstine i izdržljivosti. Tako se sur pojavljuje u te-oforičnim imenima: Surilo (4. Mojsijeva 3,35; „Moja stena je El“), Surisadej (3. Mojsijeva 1,6; „Moja stena je Šadaj“).

Božja sposobnost da kao Stena zaštiti svoj narod i pomogne mu, čini Ga pravom Stenom (2. Samuilova 22,32; Isaija 44,8). Čovek koji se oslanja na Boga kao na svoju Stenu neće se nikada pomeriti.

*36. Subota, 3. septembar 2022.*

## **BLAGO KROTKIMA**

U Blaženstvima je objavljena linija napredovanja hrišćanskog iskustva. Oni koji su osetili da im je Hristos potreban, koji su plakali zbog svojih grehova i zajedno s Hristom prošli kroz školu patnje, naučiće se i krotosti od božanskog Učitelja.

Vrlinu krotkog i blagog podnošenja nepravde nisu cenili ni nezna-bošci, ni Jevreji. Izjavu nadahnutu Svetim Duhom da je Mojsije najkrotkiji čovek na Zemlji narod u to vreme nije smatrao pohvalom; ona je najpre izazivala sažaljenje ili prezir. Međutim, Isus proglašava krotost jednim od najvažnijih uslova za ulazak u svoje carstvo. Bo-žanska lepota ove dragocene vrline otkrila se u Njegovom ličnom životu i karakteru.

Isus, sjajnost Očeve slave, „nije se otimao da se isporedi s Bogom; nego je ponizio sam sebe uzevši obličje sluge“. (Filibljanima 2,6.7) Pri-stao je da prođe kroz najteža životna iskustva, koračajući usred sinova

ljudskih ne kao car koji zahteva počasti, već kao Onaj čiji je životni poziv da služi drugima. U Njegovom ponašanju nije bilo ni traga od lažne revnosti ili hladne strogosti. Priroda Iskupitelja sveta bila je uzvišenija od anđeoske, a ipak su s Njegovim božanskim veličanstvom bile sjedinjene krotost i poniznost kojima je sve privlačio k sebi.

Isus se odrekao sebe, i zato nijednim svojim delom nije isticao sebe. U svemu se pokoravao volji svoga Oca. Kada se Njegova misija na Zemlji približila kraju, mogao je da kaže: „Ja Tebe proslavih na Zemlji: posao svrših koji si mi dao da radim.“ (Jovan 17, ) On i nas poziva: „Naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu.“ „Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe“ (Matej 11,29; 16, 24); zato zbacimo svoje sebične interese sa prestola i neka oni više ne vladaju nama. Radujmo se Božjem prisustvu među nama danas.

*37. Subota, 10. septembar 2022.*

## **UPOZNAĆETE ISTINU I ISTINA ĆE VAS IZBAVITI**

Kada razmišljamo o velikim temama Božje reči, mi gledamo u studenac koji se pod našim pogledom širi i produbljuje. Tada Duh Božji deluje u nama i Reč pretvara u hranu duše. Dok sastojci hleba postaju deo naše krvi, mesa i kostiju, načela Božje reči postaju sastavni deo našeg karaktera. Kakve su posledice? „Staro prođe, gle, sve novo postade.“ 2.Kor. 5,17. Silom reči ljudi su raskinuli veze grešnih navika, odbacili sebičnost, postali trezveni, poštteni, neporočni. Ova promena sama je po sebi čudo nad čudima i jedna je od najdubljih tajni. Ne možemo je razumeti, ali verom možemo prihvatiti da je sila Reči „Hristos u nama“ (Kološanima 1,27)

Kao što se svako drvo po rodu svome poznaje, tako i naša dela, ponašanje i odnosi pokazuju koren na kojem raste i napaja se ličnost svakoga od nas, jer se otkrivamo ne po onome što mislimo i govorimo za sebe, već po onome što jesmo sami po sebi. Životni put vodi čoveka kroz mnogobrojne situacije koje treba da otkriju pravo stanje njegovog karaktera i područja koja zahtevaju temeljnu prome-

nu. Biblija nas poziva da realno sagledamo sopstveno stanje u svetlu najvišeg ideala otkrivenog u Božjem karakteru kroz Njegovu Reč. Otkrivanje istine o samom sebi bolan je proces. Krajnji ishod može biti samo jedan od sledeća dva:

Ogledati se, pa zatvoriti oči i odmah zaboraviti kakvi smo (Jakov 1,24). Kako Jovan kaže (1. Jovanova 1,8), tada samo sebe varamo jer nesumnjivo Bog, ali i naši bližnji, obično i pre nas vide kakvi smo.

Da priznamo grehe svoje jer je „veran i pravedan da nam oprostí grehe naše i očisti nas od svake nepravde“. (1. Jovanova 1,9)

Braćo i sestre, svako od nas rađa rod duha, ali kojeg? Ne zaboravimo: samo će rod Duha Božjeg biti vrednovan kao dostojan večnog života. Zato „tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte Ga, dokle je blizu“. (Isaija 55,6)

*38. Subota, 17. septembar 2022.*

## **SAMOODRICANJE – PUT SLAVE**

„Ko hoće dušu svoju da sačuva izgubiće je, a ko izgubi dušu svoju mene radi naći će je“, rekao je Hristos uzdižući zakon samoodricanja kao ključnu tačku svog učenja.

Prava sreća u ovom životu dolazi jedino kao rezultat samoodricanja. Pravo hrišćansko samoodricanje prolazi kao plug kroz nasleđene i stečene osobine karaktera i menja sve okolnosti i prilike kroz koje prolazi. Samoodricanje nije peti točak u kolima života, nego uvođenje principa velikog učitelja Isusa Hrista u sve prilike i neprilike života. Nema savršenstva karaktera bez samoodricanja. Iako nije mogao doseći svoj Uzor, ipak je apostol Pavle pred kraj svoga života mogao reći da je bio sasvim blizu kad je rekao: „Jer ja se već žrtvujem i vreme mog odlaska nastá.“ (2. Timotiju 4,6)

Samoodricanje je jedan od onih plodova na stablu karaktera koje rađaju samo oni koji su stvarno povezani sa Bogom. Njihova dela možda neće objaviti fanfare na borilištima sveta, iako su njihove pobeđe protiv zla i kušanja slavne i velike. Možda niko ne primećuje žestinu borbe ovih tihih boraca; ali oči Onoga koji vidi sve tajne u srcu primećuju svaki napor u samoodricanju. Da bi se pokazalo samoo-

dricanje, potrebno je vreme probe ili žrtve. Tek kad naiđu nevolje i teškoće, razvija se gorljivost samoodricanja i topla osećanja svakog pravog Hristovog sledbenika. Na njih se onda odnosi najviši poziv kao priznanje samoodricanju upućen preko psalmiste: „Skupite mi svece moje, koji su učinili sa mnom zavet na žrtvi.“ Psalam 50,5.

Kad se bude ovaj poziv uputio svim generacijama sveta u jednom istom času Hristovog ponovnog dolaska, niko ne zna koliko će bezimenih boraca izaći da primi venac večnog života. Koliko će biti nepoznatih majki sličnih Johavedi, majci Mojsijevoj, koliko heroja vere sličnih đakonu Stefanu, Pavlu, Jovanu Krstitelju i drugim nebrojenim herojima vere, ljubavi i samoodricanja! Nijedan od njih nije živeo za sebe. Svako od njih je znao da je samoodricanje zakon samoodržanja. „Ko hoće dušu svoju da sačuva izgubiće je, a ko izgubi dušu svoju mene radi naći će je“, rekao je Hristos uzdižući zakon samoodricanja kao ključnu tačku svog učenja.

„Oče, proslavi ime svoje“ — bila je lozinka Hristovog života. Isus je rekao: „Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre, mnogo roda rodi.“ Jovan 12,28.24. Zakon sejanja je zakon života, a sejanje sebe u njivu života za Hrista pravo je hrišćansko samoodricanje. Zemljoradnik čuva žito bacajući ga. Davati znači živeti.

Samoodricanje nije ništa drugo nego davanje sebe u „žrtvu živu, ugodnu Bogu“ vršenjem svoje dužnosti prema Bogu i čoveku. Glavna, motorna sila samoodricanja je Hristova ljubav kao što govori apostol Pavle: „Jer nas ljubav Hristova pokreće.“ (2. Korinćanima 5,14)

## ZAHTEVI SVETOSTI

Biblija navodi mnoge zapovesti koje pozivaju na svetost. Zaista, glavni cilj Svetog pisma jeste da pokaže Božjem narodu kako da živi životom dostojnim i ugodnim Bogu. Jedan od činilaca u zah-tevu svetosti, koji se najčešće zanemaruje, je uloga razuma tj. uma. Bitka se skoro uvek dobija umom. Naš karakter i ponašanje menjaju se kroz obnovu našeg uma (Rimljanima 12,2). Tako nas Sveto pismo poziva ponovo i ponovo na mentalnu disciplinu u tom smislu. „... što god je istinito, što god je pošteno, što god je pravedno, što god je prečisto, što god je preljubazno, što je god slavno – i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite.“ (Filibljanima 4,8).

Samokontrola je prvenstveno kontrola uma. Ono šta se jemo u svo-jim mislima, žanjemo u našim delima. „Baviti se lepotom, dobrotom, milošću i ljubavlju Isusa Hrista znači jačati mentalne i moralne snage, i dok um uči da čini dela Hristova, da bude poslušno dete, vi ćete već po navici pitati: Da li je ovo put Gospodnji?“ (*Sinovi i kćeri Božje* str.109) Postoji, međutim, i druga vrsta mentalne discipline o kojoj se govori u Novom zavetu. Moramo shvatiti ne samo šta bi trebalo da postane-mo i budemo, nego i šta već jesmo po Božjoj milosti. Stalno se moramo podsećati šta je Bog uradio za nas i ponavljati sebi: „Bog me je ujedinio sa Hristom u njegovoj smrti i vaskrsenju i tako izbrisao moj stari život i dao mi potpuno nov život u Hristu. Prihvatio me je u svoju porodicu i učinio me svojim detetom. Ispunio me Svetim Duhom i tako učinio moje telo svojim hramom. Takođe, učinio me je i naslednikom, i obećao mi večnu budućnost sa Njime na nebesi-ma. To je sve učinio za mene i u meni. To je ono što ja zapravo jesam u Hristu.“

Bog želi da znamo kome i gde pripadamo. Time će biti veća naša sigurnost i stabilnost. Ne zaboravimo da ono što mislimo to i po-stajemo ali ne zato što naše misli imaju magičnu moć promene, već zato što Bogu dajemo priliku da u nas usadi ono što je dobro kroz moć dobrog primera. Subota je dan sećanja, sećanja na Njega kao naš najveći primer.



## IV tromesečje

---

40. Subota, 1. oktobar 2022.

### VELIKA BORBA: TEMELJ

*„Jer se vama darova Hrista radi ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj.“ (Filibljanima 1,29)*

Autor Bil Krouder kaže:

Držeći biblijske časove u stranoj zemlji moj prijatelj i ja ožalostili smo se kad smo saznali kako je parlament te države doneo zakon o zabrani delovanja hrišćanske crkve. Svoje strahove podelili smo sa studentima sa kojima smo proučavali Bibliju. Shvatili smo da ćemo, umesto da ih poučimo kako će širiti Evanđelje, biti svedoci njihovog progonstva. Udružili smo se u molitvi sa njima da ih Bog sačuva i ojača.

Na kraju našeg susreta, jedan student mi je rekao: „Hvala što se brinete za nas, ali ne trebate se brinuti. Naučili smo da nije dovoljno samo širiti Evanđelje ili živeti za njega. Neophodno je i trpeti za Evanđelje.“ Njegove reči nisu bile površne, već iskrene. Živeti za Hrista i Evanđelje često zahteva visoku cenu.

Apostol Pavle je napisao sledeće reči dok je bio u tamnici: „Jer se vama darova Hrista radi ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj“ (Filibljanima 1, 29). Po toj Pavlovoj izjavi mnogi vernici širom sveta svakodnevno žive u nevoljama i progonstvima, jer im je jedini „zločin“ što iskreno žive za Isusovo ime.

Molimo se za Božji blagoslov i pomoć za našu braću i sestre u Hristu koji plaćaju visoku cenu što su prihvatili spasenje koje su dobili besplatno, zaslugom Isusa Hrista.

Neka nam Bog da veru koja se neće kolebati, i onda kad je pod velikim pritiskom mnogih neprijatelja Evanđelja, i neka nas u ovaj Subotni dan ojača i osposobi da nosim teret koji nam je odredio.



## OTKRIVENJE I BOG OTKRIVEN U NJEMU

*„I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i oca kroza nj.“ (Kološanima 3,17)*

Prve reči koje smo u detinjstvu morali da naučimo i dobro zapamtimo bile su „molim“ i „hvala“. Niko toliko ne uživa kao što uživaju roditelji ili baka i deda kad čuju da njihovi mališani izgovaraju te reči, povezujući molbu sa zahvaljivanjem.

Međutim, sumnjam da se u odraslom dobu setimo reči „molim“ ili „hvala“, posebno upućene našem nebeskom Ocu. Više smo usredsređeni na potrebe koje nas pritiskaju nego na ono što smo već dobili; više moljakamo nego što zahvaljujemo. I dok nas Bog poziva da mu dođemo sa svim svojim potrebama, takođe nas podstiče da nam zahvaljivanje postane navika.

U Kološanima poslanici 3, 15, apostol Pavle upućuje svakog Isusovog sledbenika: „mir Božij da vlada u srcima vašima“. Nakon toga nas triput podseća da ostanemo zahvalni Bogu: „zahvalni budite“ (stih 15), „u blagodati pjevajući u srcima svojim Gospodu“ (stih 16). „I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroza nj.“ (stih 17).

Pročitao sam mudre reči hrišćanskog radnika: „Najbolje što možemo pružiti Bogu je slatki miris zahvalnosti koju Mu svakodnevno iskazujemo. Ta zahvalnost rasteruje našu tugu i tamu, unosi predivan mir i blaženi nadu. Zahvalnost nas podstiče da budemo milostivi.“

Zaista je dobro svakodnevno zahvaljivati Bogu za sve što primamo od Njega.

Bože, zahvaljujemo Ti za sve blagoslove koje nam daješ.

42. Subota, 15. oktobar 2022.

## ČOVEK: DELO BOŽJEG STVARANJA

*„Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku Tvojih.“  
(Psalam 102,25)*

Godine 1977. Amerikanci su lansirali raketu u svemir. U njoj je bio Vojadžer I, probna svemirska letelica koja je izbačena u svemirski prostor da istražuje planete. Nakon što je Vojadžer obavio svoj zadatak, poslavši mnogo fotografija i podataka sa planete Jupiter i okolnih nebeskih tela, nije prestao sa radom. Nastavio je i dalje da kruži svemirom.

I danas, nakon više od 30 godina, ta mala letelica još uvek putuje brzinom od preko 50.000 km na sat, a skoro je 15 milijardi kilometara udaljena od Sunca. To nas zapanjuje, naš razum to ne može da shvati! Vrhunski naučnici poslali su svemirsku letelicu na rub našeg sunčevog sistema. Neverovatno!

Ali to je tek sitnica u poređenju sa onim što je Bog učinio. To je kao da se neko hvali pred arhitektom koji je sagradio veliki oblakoder, a popeo se tek na drugi sprat.

Nismo još ni počeli da istražujemo veličinu svega što je Bog stvorio. Ali čak i najmanji čovekov korak u istraživanju treba u nama da podstakne potpuno strahopoštovanje prema Božjoj moći i Njegovom stvaralaštvu. Pomislite na ovo: Dok smo mi ljudi poslali svemirsku letelicu sa jedne planete prema drugoj, Stvoritelj svega što postoji je Onaj „ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu“ (Isaija 40, 26). Uostalom, Bog je stvorio celi svemir, pa je jasno da poznaje svaku zvezdu po imenu.

Istraživanja svemira nas zapanjuju. Ali upoznavanje Boga koji je sve to stvorio zaista prevazilazi naša shvatanja. Iskristimo zato ovaj dan da bismo Mu zahvalili i još potpunije Ga poznali.

43. Subota, 22. oktobar 2022.

## SPASENJE: JEDINO REŠENJE

*„Jer kakvu će korist imati čovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi?“ (Luka 9,25.)*

Pisac Knjige Propovednika iznosi da užici, materijalna dobra, čak i veliko znanje ne donose trajno zadovoljstvo. Isus je otišao korak dalje. Rekao je da onaj koji poseduje sva ovozemaljska dobra, ali nije spreman za večnost, duhovno je osuđen na propast. Svima nam treba nešto više od užitka i zabave, novca i časti kako bismo živeli punim životom.

Kad o tome razmišljam, pomislim na neke istaknute ljude koji su izvršili samoubistvo. Jedan je bio uspešan sportista, neki su bili poznati zabavljači, a dvojica su nasledila veliko bogatstvo. Setim se i znamenitog naučnika i njegove žene koji su oboje uzeli smrtonosnu dozu droge kad su saznali da ona boluje od neizlečive bolesti. Ti ljudi nisu uspeli da pronađu smisao života.

Zato što smo stvoreni po Božjem obličju, naš život ima smisla i sada i za večnost. Bog nas je stvorio sebi na slavu i smestio na Zemlju da Mu iskazujemo čast i poštovanje. Imamo neverovatnu mogućnost da budemo na čast Bogu i u celoj večnosti.

Kad poverujemo da je Isus umro za naše grehe i vaskrsnuo iz mrtvih, to nam daje razlog i smisao života. Spasenje nam pruža sigurnost da nam je oprošteno. Pred nama je večni cilj i nada za večnost u Božjoj prisutnosti. To je dovoljno da nam pruži dubok i trajan mir i radost u životu. Jeste li to doživeli?

Tražite li trajan osećaj sigurnosti i zadovoljstva? Zapitajte se zašto ste uopšte ovde na Zemlji, a Bog neka ispuni naša srca smislom.

44. Subota, 29. oktobar 2022.

## RASTENJE U HRISTU

„Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.“ (Dela 5,29)

U knjizi pod naslovom *Neverovatno* pisac se bori sa problemom zla u svetu. U jednom poglavlju opisuje proces u Nirnbergu za nacističke zločine počinjene tokom Drugog svetskog rata. Nacističke vođe bile su optužene za zločine protiv čovečanstva, a njihov mehanički odgovor je uvek glasio: „Mi smo samo izvršavali naredbe!“ Presuda je, međutim, glasila da su vojnici imali moralnu obavezu da ne poslušaju naredbe, premda zakonite, ako su bile nepravedne i zle.

Nasuprot tome, Petar i ostali apostoli bili su uhapšeni jer su objavljivali vaskrslog Isusa Hrista i bili izvedeni pred verske vođe u Jerusalimu. Umesto da se prilagode raspoloženju naroda, apostoli su objavili da će i nadalje objavljivati nauku vaskrslog Gospoda Isusa Hrista.

Naredbe verskih vođa su možda bile zakonski ispravne, ali su bile pogrešne. Kad su apostoli odabrali da radije poslušaju Boga a ne opake verske vođe, postavili su visoka merila uverenja koja su se izdigla iznad mišljenja ovozemaljskih vladara.

Iskušenja sa kojima se možda danas suočavamo mogu biti prove-ra naše predanosti. Imaćemo priliku da uzdižemo Cara nad carevi-ma ako se pouzdamo u Njega da nam da snagu koja prevazilazi sve pohvale koje nudi svet. Moramo činiti dobro kako je ono prikazano u Božjoj reči, u Bibliji.

Zato ustanimo i hrabro govorimo istinu, makar nas to stajalo slo-bode i života.

45. Subota, 5. novembar 2022.

## POBEDA NAD SILAMA ZLA

*„Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?“  
(Rimljanima 7,24)*

Svakoga će obradovati i ushititi trkač koji se vraća u trku nakon što je već otpisan! Trkač koji se spotiče u startu ali postepeno kreće napred i preuzima vođstvo podstiče maštu svakog gledaoca. Mladići koji u poslednjim trenucima preuzimaju vođstvo više privlače našu pažnju nego oni koji su pobeđivali na početku igre.

Isus se vratio na scenu na najčudniji mogući način kojeg je čovek ikad video. Nakon što je bio ponižen, pretučen, ispljuvan, bičevan i prikovan na krst, Njegovi tužioci i krvnici slavili su pobedu i proglašili Ga mrtvim. Vojna straža je čuvala zapečaćen grob. Može li iko biti poraženiji?

Ipak bitka nije bila završena; bio je to tek početak. Tri dana kasnije Isus je ustao iz groba i pojavio se kao pobednik nad grehom, smrti, i paklom – vratio se u trku života i večnosti kao niko u celoj istoriji ljudskog roda.

Osećate li danas da više ne možete istrčati trku? Jeste li se spotakli i uganuli nogu? Pomislite na patnje koje je Isus podneo. Setite se Njegovog vaskrsenja, povratka u život. Zamolite Ga da vam osigura pobedu. Zamislite samo šta vam sve može ponuditi, bez obzira koliko ste duboko pali.

Niko nije takav pobednik kao Isus Hristos!

Naš uzor je Gospod Isus Hristos koji je moćno pobedio smrt, ustao iz groba i sada živi. On nas spašava i pruža nam pobedu u najmračnijim trenucima našeg života.

46. Subota, 12. novembar 2022.

## OPREMANJE ZA POBEDU

*„I kad se moljaše Bogu na jednom mjestu pa presta, reče mu neki od učenika njegovijeh: Gospode! nauči nas moliti se Bogu.“  
(Luka 11,1)*

Predsednik velike firme želeo je da razgovara sa upraviteljem fabrike o nekom hitnom poslu. Ali upraviteljeva sekretarica je rekla: „Ne možete sada da ga ometate. On je na sastanku, kao i svakog dana u to vreme.“

„Recite mu da ga treba predsednik firme“, odgovorio je nestrpljivo čovek.

Sekretarica je uporno odgovarala: „Imam stroga naređenja, gospodine. Niko ga ne sme ometati dok je na tom sastanku.“

Čovek je gnevan brzo prošao pored sekretarice i otvorio vrata upraviteljeve kancelarije. Nakon kratkog pogleda, odmah se povukao, tiho zatvorio vrata i rekao: „Oh, žao mi je! Izvinjavam se!“ Predsednik je zatekao svog upravitelja na kolenima u molitvi ispred otvorene Biblije.

Svrha svakodnevnog čitanja Biblije i molitve je podsticanje prisnog sastanka s Carem nad carevima. Moramo od Njega svakodnevno tražiti nove naredbe i uputstva jer je On isplanirao naš život i pobrinuo se za sve potrebe.

I sam Isus je redovno provodio vreme na molitvi i podsticao svoje učenike da i oni nauče da se mole (Luka 11,1). Naučio ih je molitvu poznatu kao „Oče naš“ i rekao im da istraju u molitvi, „da traže i daće im se... da kucaju i otvoriće im se“ (11,9-10)

Danas smo ovde na sastanku sa Gospodom. On je odvojio ovo vreme da bi bio sa nama. Shvatamo li koliko je to velika prednost?

47. Subota, 19. novembar 2022.

## CRKVA: U SLUŽBI ČOVEČANSTVA

*„I potom iziđe, i vidje carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, i reče mu: hajde za mnom.“ (Luka 5,27)*

Bliski prijatelj je upitao Gandija: „Ako se toliko diviš Hristu, zašto ne postaneš hrišćanin?“ Kažu da je Gandi odgovorio: „Kad upoznam hrišćanina koji je iskreni sledbenik Isusa Hrista, možda ću razmisliti o tome!“

Zar hrišćanin ne bi to morao i biti? Pravi sledbenik Isusa Hrista? Jedan vrlo vredan citat kaže: „Mnogi živimo svoju veru kao da Hristos postoji samo zato da On sledi nas. Mislimo da Hristos postoji samo zato da zadovolji naše potrebe i udovolji našim zahtevima. Taj iskrivljeni oblik religioznosti koja služi samo nama, postavlja Isusa Hrista tek kao još jedno pomagalo u životu koje će podstaknuti i ispuniti naše snove.“

Kad je Isus pozvao svoje učenike da Ga slede, namera mu je bila da bude vođa i usmerava ljude; učenici bi Ga trebali slediti (Luka 5, 27). I poput učenika, moramo se odreći svoje volje, biti Njemu poslušni i odabrati da čak „izgubimo“ svoj život za Njega (17,33).

Na prvi pogled, to nam možda zvuči vrlo jednostavno. Ali zapravo je nemoguće to učiniti vlastitim naporima. Jedino kad odaberemo da se svakoga dana odrekemo svojih planova i pouzdamo se u vođstvo Svetoga Duha, možemo sarađivati s onim što On radi u nama.

Na takav način nas Bog poučava da postanemo Njemu poslušni sledbenici, a ne da budemo vođe. Jer jedino Hristos ima rešenje za sve naše potrebe.

## CRKVA: OBREDI I RITUALI

*„I po tom razumijemo da ga poznasmo, ako zapovijesti njegove držimo.“ (1. Jovanova 2,3)*

Ustanoviti krađu je veliki problem u doba kad se za kupovinu koriste razne kreditne kartice i internet. Nekome nije teško da dođe do vaših ličnih podataka i predstavlja se kao da ste to vi. I ako se to dogodi, ipak se time neće promeniti srž vaše ličnosti. Lopov neće ukrasti vašu pravu ličnost, samo neke površne podatke o vama.

Vaša ličnost je mnogo više od vaše lične karte i matičnog broja. Vi ste, zapravo, onakva osoba kakva Bog kaže da jeste. Ništa nije toliko važno kao kad vas Bog prizna kao svoje dete. Samo to će odrediti vašu večnu sudbinu, i samo to će pokazati da li možete da proživite svoj život u svoj punini.

U Prvoj Jovanovoj poslanici u 2. poglavlju, opisana su tri pokazatelja koja određuju našu ličnost, istine koje otkrivaju jesmo li zaista Božja deca:

- Znamo da smo spoznali Boga ako izvršavamo njegove zapovesti (stih 3).
- Svaki koji tvrdi da živi u Njemu, mora živeti onako kako je i Isus živeo (stih 6).
- Svaki koji tvrdi da je „u svetlu“ izbegavaće mržnju prema bližnjima (stih 9).

I, da vas pitam, ko ste vi? Da li poznajete Isusa? Ako poznajete, pokoravaćete se Njegovim zapovestima i izvršavati ih, živećete onako kako je On živeo i voleti druge ljude. Niko ne može zaista da ukrade vašu pravu ličnost.

Stanimo čvrsto na Božju stranu i ne stidimo se da kažemo da smo Njegovi. Radujmo se danas takvom Ocu i Stvoritelju.



## ZAKON I JEVANĐELJE

*„Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božij može dobiti za novce.“ (Dela 8,20)*

Neki misionar je nastojao da rastumači bogatoj ženi put spasenja po veri u Isusa Hrista, ali ona nije mogla shvatiti da za to ne mora ništa da plati.

Misionar je to pokušao da rastumači pomoću jednog primera: „Ako želite da date svojoj ćerki veliku, predivnu kuću na poklon, kako biste se osećali kada bi vam ona rekla: ‘Ali mama, moraš mi dopustiti da ti pomognem da platiš taj dar. Znaš da radim u lokalnoj bolnici i ne zarađujem mnogo, ali ipak mislim da bih mogla da odvojim makar sto evra mesečno.’“

I misionar je nastavio: “Baš to poručujete Bogu. Želite da Mu pomognete da plati za ono što je Isus Hristos već platio svojim životom. Mesto na nebu je božanski dar. Uvredljivo je nastojati platiti za to.”

Po celom svetu, pobožni, dobronamerni ljudi, bogati i oni negde na pola puta, jednostavno ne mogu da shvate da je Isus već sve platio za njihovu večnu budućnost. Uvereni da moraju nešto da urade kako bi zaslužili Božju naklonost, nastoje da plate za svoje spasenje kako najbolje mogu.

Moramo da shvatimo da kad je Bog dao svog jedinorođenog Sina Isusa Hrista kao žrtvu za otkupljenje od greha, račun je bio plaćen. Kad nastojimo da platimo nešto za Božji dar, vredamo Ga. Iskreno pouzdanje je verovati da je Bog već podmirio račun.

Ne možemo da kupimo nešto što je već kupljeno i plaćeno Isusovom žrtvom na krstu, a potvrđeno Njegovim vaskrsenjem.

Isus je platio sve, i zato sve Njemu dugujemo. Zatražimo od Njega danas da i naša srca ispuni zahvalnošću zbog tog velikog dara.

50. Subota, 10. decembar 2022.

## HRIŠĆANSKI ŽIVOT

*„Ovo se pak sve događаше ugledi njima, a napisa se za nauku nama.“ (1. Korinćanima 10,11)*

Mesecima nakon katastrofalnog cunamija, velikog talasa koji je zahvatio Jugoistočnu Aziju u decembru 2004. godine, pojavila se zanimljiva priča sa ostrva Simuelue, isturenog ostrva najbližeg epicentru zemljotresa.

Izveštaji govore o tome kako je stradalo samo sedam ljudi od njih 75.000 na tom udaljenom indonežanskom ostrvu kada je ogroman talas visok preko deset metara udario ostrvo samo pola sata nakon potresa. Desetine godina stanovnici tog ostrva slušali su priče svojih predaka o ogromnom talasu koji je 1907. godine ubio na hiljade stanovnika tog istog ostrva. I kad se zemlja zatresla i more se povuklo sa obale pre nego što ju je zapljusnuo veliki talas, ljudi su se setili upozorenja svojih predaka i pobjegli u brda.

U Prvoj Korinćanima poslanici u 10. poglavlju opisana je duhovna katastrofa koju možemo izbeći. Nakon što su Izraelci bili izbavljeni iz egipatskog ropstva, neprestano su se bunili protiv Boga, gundali i zastranjivali u svojoj veri. Opisan je zastrašujući rezultat njihovog ponašanja. Apostol Pavle piše: “To se dogodilo nama za primer... a napisano je za opomenu nama (stihovi 6 i 11). Izveštaj o njihovim pogreškama sačuvan je do danas kako bismo izbegli iste posledice nastale zbog nepokornosti Božjim naložima.

Ako se u našem životu i danas pojave znaci upozorenja, vreme je da odbavimo greh koji nas uništava i pobegnemo „u brda“ Božje spasonosne milosti.

51. Subota, 17. decembar 2022.

## POSLEDNJI DOGAĐAJI: ISUS I SPASENI

*„I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje.“  
(2. Petrova 3,15)*

U martu 1980. godine planina Sveta Helena u Americi smatrala se ugašenim vulkanom. Međutim, planina je odjednom počela da se trese. Stanovništvo je bilo evakuisano na sigurno mesto deset kilometara od vrha planine. Nešto kasnije se na jednoj strani planine pojavila izbočina. Naučnici se nisu uzбудili, jer su ranija istraživanja pokazala da vulkani nikad ne izbacuju lavu sa strane.

A tada je 18. maja eksplodirala jedna strana Svete Helene, izbacivši niz obronke tone kamenja brzinom od preko 200 km na sat. Minut posle toga, vulkan je sa vrha planine počeo da izbacuje lavu uz tutnjavu i snagu od 500 atomskih bombi! Uništeno je na hiljade hektara šuma, a 57 ljudi je izgubilo život. Naučnici su pretpostavili da će se prirodne pojave odvijati kao i ranije. Međutim, pogrešili su.

Druga Petrova poslanica opisuje nam buduće vreme kad će pouzdanje u pogrešne pretpostavke završiti ognjem i krajem sveta (3,4-7). Međutim, radosna vest glasi da će Bog po svom obećanju izgraditi „novo nebo i novu zemlju gdje pravda živi“ (stih 13). Bog „neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ i strpljivo čeka da se što više ljudi obrati za spasenje u Hristu i u Njemu nađu potpunu sigurnost (stih 9). Potrebno je samo da verom prihvate spasenje koje Isus nudi svakome ko želi da Ga prihvati.

## KADA SVE POSTANE NOVO

*„I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti čovjeka, kojega stvori.“ (1. Mojsijeva 2,8)*

U Bibliji se spominju dva vrta: Edemski i Getsimanski vrt. Bog je smestio prvog čoveka Adama u vrt u Edemu; Isus je pošao u Getsimanski vrt da obnovi ono što je prvi čovek izgubio.

Adam, prvi čovek je sagrašio u vrtu; poslednji Adam, Isus Hristos, preuzeo je na sebe sve čovekove grehe. Usred vrta u Edemu nalazilo se drvo života, pod kojim je čovek mogao večno da uživa da nije prekinuo svoje zajedništvo sa Bogom zbog neposlušnosti. Getsimanski vrt je bio korak prema drvetu smrti postavljenom na Golgoti (Dela 5,30; 1. Petrova 2,24). Adam je svojim grehom neposlušnosti izgubio pravo na drvo života i doneo smrt celom čovečanstvu. A Onaj koji je visio na golgotskom drvetu, pobedio je smrt i svojim slavnim vaskrsenjem obnovio drvo života svima koji u Njega veruju.

Vrt u kojem je Adam pao i sagrašio nestao je sa lica zemlje, ali dolazi radostan dan kada će Onaj koji je sam trpeo agoniju smrti u Getsimanskom vrtu, obnoviti ceo svet. Skinuće prokletstvo sa zemlje, zveri će opet biti pitome (Isaija 11,6-8), nestaće pustinja (Isaija 35, 6), zemlja će izobilno roditi (Amos 9,13), a Isus će se lično pojaviti da blagoslovi svoj narod (Otkrivenje 21,3).

Ono što je Adam izgubio, Isus će obnoviti do savršenstva.

Adam je bio prvi Božji čovek koji je svojim grehom uneo smrt u celo čovečanstvo. Isus je došao na svet da ponudi spasenje svima koji u Njega poveruju, i osigura nam večni život s Bogom.

53. Subota, 31. decembar 2022.

## BOG JE PRIPRAVAN

*„Drugoo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušanjem i kraj, da možete podnijeti.“*  
(1. Korinćanima 10,13)

Godine 1346, za vreme Stogodišnjeg rata, engleska vojska kralja Edvarda III sukobila se s francuskim bataljonom u Francuskoj. Kraljev sin princ Edvard, vodio je važnu diviziju britanskih snaga, dok je kralj stajao blizu sa velikim brojem ratnika, spreman da pošalje pomoć sinu ako vidi da mu je potrebna.

Ubrzo posle početka bitke, princ je smatrao da se nalazi u velikoj opasnosti pa je zatražio pomoć. Međutim, kralj sa svojim ratnicima nije došao. Mladi Edvard ponovo je poslao glasnika tražeći pomoć. Otac je poslao odgovor po glasniku: „Reci mome sinu da nisam baš tako neiskusani vojskovođa da da ne bih znao kad mu je pomoć potrebna niti nemarni otac koji mu je ne bi poslao.“

Ova istorijska priča prikazuje odnos nebeskoga Oca prema verniku koji se nalazi u borbi protiv napasti i greha. Često pozivamo pomoć, a čini nam se da Bog ne odgovara, ne šalje pomoć. A ipak Njegovo budno oko stalno je nad nama. Ne dopušta da budemo kušani više od onoga što možemo izdržati, i kad vidi da se nalazimo na kraju svojih snaga, da će nas skoro savladatu iskušanja i napasti, žuri nam u pomoć.





---

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve  
Beograd, Radoslava Grujića 4  
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru  
Odgovara: Želimir Stanić  
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2021.  
Za internu upotrebu